

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/28

V legislatura

Any 2000

Núm. 26

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 4 d'abril del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1334/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per garantir l'aigua a l'illa de Menorca. 1075
 - 2) RGE núm. 1389/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita del Molt Hble. Sr. President de la comunitat autònoma a Cuba. (**Ajornada**) 1076
 - 3) RGE núm. 1390/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a opinió del Molt Hble. Sr. President del Govern de les Illes Balears. (**Ajornada**) 1076
 - 4) RGE núm. 1427/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a guardonats a la darrera convocatòria dels premis Ramon Llull. 1076
 - 5) RGE núm. 1331/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de la gestió dels museus de titularitat estatal als consells insulars. 1077
-
-

- 6) RGE núm. 843/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a variant sud d'Andratx. 1078
- 7) RGE núm. 1418/00, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cultius afectats per la calabruixada del 26 de març. 1079
- 8) RGE núm. 1419/00, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a licitació, compra de terrenys i construcció de l'hospital d'Inca. 1080
- 9) RGE núm. 1101/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a quines actuacions té pendents la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació amb les reserves marines del litoral de les Illes Balears. 1081
- 10) RGE núm. 1080/00, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a pla integral per a la integració de l'ètnia gitana. 1082
- 11) RGE núm. 845/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traçat del tren Sa Pobla-Alcúdia. 1083
- 12) RGE núm. 846/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat econòmic de Fires i Congressos, S.A. 1084

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 537/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears. 1085

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 384/00, dels grups parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista, i Mixt, relativa a hospital Verge del Toro de Maó. 1095

IV.- Debat de l'esmena a la totalitat, amb sol·licitud de devolució al Govern, RGE núm. 223/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei RGE 4521/99, de modificació de la Llei 2/1999, de 24 de març, general turística de les Illes Balears en matèria d'habitatges turístics de vacances. 1099

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió plenària corresponent al dia d'avui.

Volem saludar des d'aquí els alumnes de l'Institut d'ensenyament secundari Cap de Llevant de Maó, que ens acompanyen avui a la Sala. Bon dia a tots.

Començarem, com és habitual, amb el torn de preguntes.

I.1) Pregunta RGE núm. 1334/00, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per garantir l'aigua a l'illa de Menorca.

La primera és la 1334, relativa a mesures per garantir l'aigua a l'illa de Menorca, que formula l'Hble. diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, darrerament s'ha parlat molt d'aigua, de la seva escassetesa, s'ha parlat de dessaladores, de potabilitzadores, també de la sequera i dels pagesos, s'ha parlat del Gorg Blau, de Cúber, de la badia de Palma, i tot açò referent a Mallorca.

A mi el que m'agradaria saber és exactament quines mesures pensa dur a terme la consellera de Medi Ambient per tal de garantir la quantitat i qualitat d'aigua a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula la consellera de Medi Ambient.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, tal com vostè sap, Sr. Diputat, la situació dels recursos hídrics de l'illa de Menorca és la manco preocupant respecte o en referència a la resta d'illes. Els problemes de quantitat es concreten en el desenvolupament turístic de la costa nord, mentre que les dificultats per un proveïment de qualitat es localitzen a llevant, a Sant Lluís, i a ponent, a Ciutadella, que coincideixen també amb les zones més afectades per l'impacte turístic.

Aquesta problemàtica, com també vostè sap, no és nova ni és desconeguda. Per tant, les actuacions que durà a terme la Conselleria de Medi Ambient pel que fa a l'illa de Menorca s'orienten, per una banda, no tan sols a les zones concretes on he dit que ja existeixen problemes coneguts, sinó també a tota l'illa sencera, tenguí o tenguí problemes almanco a curt termini. Es tracta, de qualque forma i tal com s'ha dit en altres ocasions, de reorientar la política d'aigua cap a la gestió de la demanda i no anar fent cada vegada més captacions, que el que feim només és donar resposta a l'oferta. Volem, per tant, redreçar aquesta política.

Per tant, la reducció de consum, la reutilització de recursos hídrics i el reciclatge de les aigües depurades han de constituir els eixos de les actuacions, tant presents com futures. Com no pot ser d'altra manera, les campanyes que es facin per part de la conselleria, tant en el que va a estalviar aigua com a reduir el consum, aniran adreçades també a l'illa de Menorca, on també es faran actuacions demostratives i on es facilitarà tot el que és impulsar la conservació d'aquests recursos, siguin quin siguin les seves formes, com per exemple utilització de fontaneria de baix consum, reducció de fuites, comptadors individuals, etc.

Dit això, també des de la Direcció General de Recursos Hídrics s'està treballant de forma estreta amb l'Ajuntament d'Es Mercadal per tal de decidir quines són les zones més adients per a noves captacions o extraccions. Pel que fa al proveïment de Maó, tot i no tenir problemes de quantitat ni de qualitat, presenta problemes de trencaments a les conduccions d'Es Turó i que, tot i acordar-se la reparació de la resta, d'una part l'any 96 no es va acabar d'arreglar tot el problema i estam segur que en qüestió de mesos ja estarà aclarit aquest tema.

Per altra banda, tal com he dit abans, els problemes de qualitat es presenten a Menorca tant a llevant com a ponent de l'illa, tant a Sant Lluís com a Ciutadella. En el cas de Sant Lluís és clar que s'ha d'actuar sobre la demanda, tant amb campanyes d'estalvi com amb la disminució de la pressió urbanística perquè el descens dels pous pot agreujar la situació, no dic a curt termini però sí a mig termini. Per altra banda a Ciutadella també és absolutament necessari, per una banda, reubicar les captacions cap a l'interior perquè no hi hagi salinització dels pous, i per altra banda, igual que en el cas anterior, es tracta de promoure una veritable gestió de la demanda amb la reducció de consum.

Esperam d'aquesta forma que l'illa de Menorca no tenguí problemes d'aigua ni a curt ni a mig termini.

Gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Sr. Camps, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, nosaltres hem vist un pla de xoc urgent que vostè ha posat sobre la taula amb una inversió de prop de 1.000 milions de pessetes destinats a Mallorca i a Menorca no hi ha res.

Nosaltres el que li volem dir és que a Menorca totes les aigües són depurades i que, a més, nosaltres el que volem és que cap d'aquestes aigües no vagin a la mar, i nosaltres el que volem és que aquestes aigües serveixin per al reg de l'agricultura, i nosaltres el que volem és que faci, acceleri una junta de regants i, a més a més, totes aquestes aigües vagin per terciarització, que així estalviaríem el 50% de l'aigua que nosaltres empram i que vagi a l'agricultura d'una manera raonada i raonable. I per açò li demanam també, com no pot ser

d'altra manera, que faci una inversió de 1.000 milions de pessetes com a mínim i que presenti en aquesta cambra un pla d'actuació hídrica adequada per garantir la quantitat i la qualitat d'aigua a l'illa de Menorca.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sra. Consellera de Medi Ambient.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, és clar que és evident que un pla de xoc no només es presenta per a l'illa de Mallorca, sinó que es presenta per a totes les illes i amb aquest ànim ho ha fet el Govern. És evident que pel tema de Menorca, o concretament per a l'illa de Menorca hi ha pensades una sèrie d'actuacions; jo, les quantitats, ara no les hi puc dir, però efectivament hi ha les que toca i les que són absolutament necessàries.

Per altra banda també li he de dir que, tal com em diu el conseller d'Agricultura, en aquest moment hi ha un pla de reguiu amb aigües depurades que precisament a Menorca està funcionant, i en aquest moment ja s'ha constituït el que és per fer aquesta feina a Ciutadella, ja s'està en marxa per després anar al llarg de tota l'illa. Per tant, les actuacions respecte a aquesta qüestió dels recursos hídrics de Menorca estan contemplades en tota la seva totalitat i en tots els aspectes que jo abans els he explicat.

Gràcies, senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.2) Pregunta RGE núm. 1389/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a visita del Molt Hble. Sr. President de la comunitat autònoma a Cuba.

I.3) Pregunta RGE núm. 1390/00, de l'Hble. Sra. Diputada Maria Salom i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a opinió del Molt Hble. Sr. President del Govern de les Illes Balears.

La pregunta número 2 i la número 3 estan ajornades en temps i forma per comunicació del Govern.

I.4) Pregunta RGE núm. 1427/00, de l'Hble. Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios, del Grup Parlamentari Popular, relativa a guardonats a la darrera convocatòria dels premis Ramon Llull.

La pregunta número 4, la 1427, és la relativa a guardonats a la darrera convocatòria dels premis Ramon Llull, que formula l'Hble. Diputat Sr. Manuel Jaén Palacios, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, Sr. *Conseller d'Educació i Cultura*, esta pregunta es una pregunta que ya ha venido precedida en la sesión plenaria pasada por una similar referida a Ibiza y Formentera. Nosotros, como diputados por la circunscripción de Menorca, estamos preocupados y hemos recogido esa preocupación, ese sentir en Menorca porque ningún menorquín haya sido galardonado por esos premios que cabe recordar fueron instituidos por un gobierno del Partido Popular.

No tenemos nada en contra de las personas que han sido distinguidas por los méritos, bien demostrados, y decir que nos felicitamos porque esas personas hayan sido elegidas porque son ejemplo para nuestra comunidad, son ejemplo de personas eméritas para nosotros. Pero lo que sí tenemos que preguntar al conseller, y ésta es la pregunta concisa, es por qué ningún menorquín ha sido galardonado con esos premios. ¿Es que acaso no había ningún menorquín de relevancia, de significación, para que fuese galardonado con un premio de esa naturaleza?

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyores diputats, Sr. Jaén, com vaig dir dimarts passat, en realitat aquesta resposta no és en la meua condició de conseller d'Educació i Cultura, sinó com a membre d'un òrgan col·legiat que és el Govern, que va prendre una decisió, ja que la Conselleria d'Educació i Cultura no hi va tenir més participació que altres conselleries del Govern.

Evidentment la resposta que li he de donar a la seva pregunta podria ser molt semblant a aquella que vaig donar al Sr. Marí la setmana passada. Jo entenc que amb la seva pregunta vostè sembla insinuar que hi ha hagut algun motiu o raó oculta malintencionada per part del Govern a l'hora de concedir els premis. Jo diria que és una llàstima que vostè sigui tan malpensat.

Jo diria que es varen concedir uns reconeixements a ciutadans de les Illes Balears i és evident que per part del Govern no hi va haver cap voluntat d'agreujar cap part del territori de la comunitat autònoma. D'altra banda, una cosa que no hauria d'ignorar és que, així com els anys anteriors es concediren, si no ho record malament, 13 i 14 premis Ramon

Llull, enguany tan sols se'n concedir cinc, manco de la meitat, per tant, que els altres anys, i com vaig dir dimarts passat al Sr. Marí, crec que allò que és raonable és mirar la globalitat dels premiats i no any per any, i si ho feim així ben segur que cada una de les illes tindrà el percentatge de premiats que li corresponen en relació a la seva demografia i en relació a la seva activitat cívica, cultural, econòmica, social, etc.

I evidentment, evidentment, ben segur que sí, que hi ha molts de menorquins i menorquines que són mereixedors dels premis Ramon Llull, evidentment que sí, i a posta en els anys anteriors i en els anys següents ben segur que n'hi haurà.

D'altra banda li vull comunicar que per part del Govern i per evitar malpensaments a l'hora de conèixer els premiats, hi ha la voluntat d'introduir alguns canvis en la regulació dels premis Ramon Llull. Pròximament donarem a conèixer aquesta proposta de canvis i una de les línies en les quals es treballa és donar cabuda a una espècie d'ens consultiu en el qual els consells insulars hi serien representats.

En qualsevol cas -repetesc- s'han donat a ciutadans de les Illes Balears, se n'han donat només cinc, i evidentment que hi ha molts de menorquins i menorquines mereixedors d'aquests premis, però repetesc que es tracta de fer una anàlisi globalitzada no any per any sinó més, diríem, de períodes de temps. Si ho feim d'aquesta manera ben segur que ningú no veurà intencions ocultes darrere la decisió del Govern a l'hora de concedir els premis.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Jaén Palacios, té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Conseller, lamento realmente su respuesta, sobre todo por el juicio de valor que ha hecho en la respuesta que ha hecho a la pregunta. En modo alguno había intencionalidad oculta en la pregunta que formulaba y por tanto considero fuera de lugar la respuesta que usted acaba de dar.

Mire usted, usted me está hablando ahora ya de una cosa que Izquierda Unida de las Islas Baleares, Izquierda Unida, les va a imponer a ustedes; les va a imponer lo que usted me acaba de decir porque ya se ha publicado por el periódico mucho antes de que usted lo dijese, con fecha de 31 de marzo, por ejemplo, en el *Diario de Menorca*. Pero es que la preocupación que yo le mostraba no es una preocupación, como antes decía, exclusivamente del Partido Popular, ni del Grupo Parlamentario Popular ni de este diputado que le habla; esta preocupación es una preocupación de la presidenta del Consejo Insular de Menorca, que ya lo ha dicho, que iba a hacer la protesta formal. Yo no sé si la ha hecho o no.

Por tanto, ustedes aquí y ahora diluyen la culpa: no fue el conseller de Cultura, fue el Gobierno como órgano colegiado,

con lo cual todos somos culpables, ningún culpable. No, mire usted, yo creo que aquí ustedes han metido la pata, como se dice vulgarmente, y conviene que para futuras convocatorias rectifiquen.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Educació..., renuncia a intervenir.

I.5) Pregunta RGE núm. 1331/00, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traspàs de la gestió dels museus de titularitat estatal als consells insulars.

Passam a la pregunta número 5, 1331, relativa a traspàs de la gestió dels museus de titularitat estatal als consells insulars, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. La pregunta és la següent: Compta el Govern de les Illes Balears amb qualque informe jurídic que avalui el possible traspàs de la gestió dels museus de titularitat estatal, actualment gestionats per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, als consells insulars?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gornés. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Gornés, li he de contestar que, com vostè sap i vostè coneix, és intenció d'aquest govern el fet que la gestió dels museus de titularitat estatal puguin ser gestionats pels consells insulars. És cert que en aquests moments, quan s'ha iniciat la feina per poder fer això possible, estam lligats amb un conveni amb l'Estat i a les primeres negociacions que vàrem fer amb l'Estat se'ns va dir que en aquests moments a ells els semblava positiu que s'atracàs aquesta gestió i que fos per als consells insulars, però en aquests moments, donada la interinitat, no en aquest moment, sinó fa mesos, fins i tot donada la interinitat del Govern, volien que en haver passat les eleccions estaven disposats a retocar el conveni.

Per tant és un fet de voluntat política, no és un fet d'informes jurídics, que sembla que serà possible l'acord entre la comunitat autònoma i l'Administració de l'Estat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Gornés, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sr. President. És conegut que en els pactes signats per l'esquerra per al repartiment del Consell Insular de Mallorca i del Govern balear hi consta el traspàs dels museus als consells insulars. Aquesta és una reivindicació que alguns consells han expressat ja perquè aquestes institucions desenvolupen accions que són paral·leles a les competències transferides als consells insulars. Açò crea una mena de bicefàlia que no fa més que burocratitzar i afegir elements de confusió, com sap el conseller, a la gestió del patrimoni històric que, com dic, és competència dels diferents consells insulars.

El conseller de Cultura, abans de Nadal, va anunciar a una compareixença que els museus serien transferits, i nosaltres vàrem entendre que es posava en funcionament la maquinària, almanco per tal d'avaluar quins eren els condicionants actuals i quins eren els problemes que es podrien trobar a nivell jurídic, sobretot, en el traspàs d'aquestes institucions cap als consells insulars, perquè jo vull recordar al conseller que, com ha dit, aquest conveni que es va firmar entre el Ministeri de Cultura i la comunitat autònoma l'any 94, l'Estat manté importants competències sobre aquests museus; posaríem per cas, per exemple, el principal: que manté la titularitat, la propietat dels edificis i dels béns mobles conservats fins a la data. Açò implica una sèrie de problemes als quals hem de trobar una solució jurídica, i aquesta solució jurídica, Sr. Conseller, jo pens que si es vol traspassar amb totes les garanties cap als consells insulars aquestes institucions, haurien d'haver començat a treballar ja.

Jo lament que no ens pugui donar una mínima explicació de cap a on es poden articular les possibles solucions, com a mínim per plantejar els problemes, perquè partim de zero i -ho deduec de la seva contestació- no sabem ni tan sols els problemes amb què ens podem trobar. Jo pens que és hora, Sr. Conseller, de posar-se a fer feina.

I no he acabat d'entendre si allò de la interinitat feia referència al Govern de Madrid o a aquest govern que ens comanda actualment aquí a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcías i Coll):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gornés, crec que ha quedat clar que els que varen demanar títol i varen dir que estaven en interinitat eren els del Govern de Madrid; nosaltres ja hauríem començat i ja tendríem feines fetes.

I vostè també sap que no pot traspassar una cosa de la qual no tenim la competència, vostè mateix ho ha dit. Vostè ha dit

que la competència era, en aquest cas dels museus de titularitat estatal, era de l'Estat. Per tant, nosaltres no la podem traspassar, però sí que creim que degut a aquesta dualitat i a aquests problemes que es creen amb els consells insulars, és voluntat del pacte transferir temes de cultura i al mateix temps també poder posar la gestió que en aquests moments té el Govern de la comunitat autònoma en mans dels consells insulars, i això és el que ja hem iniciat totes les converses necessàries a través d'aquest conveni que és el que ens lliga a la gestió, no les a competències, sinó a la gestió, i hem vist un bon clima i vàrem veure a les negociacions que es varen iniciar amb el Govern de l'Estat perquè això es pugui donar.

Per tant, jo crec que les passes estan donades, la feina està feta i en aquest moment ja toca a Madrid, quan acabi la seva interinitat que encara durarà per ventura qualche mes, i per poder, amb el director general de Patrimoni del Govern de Madrid, iniciar el (...) d'aquest conveni i explicar el que vostè explicava i el que nosaltres els explicam a ells, que crec que ells ho entenen bé, perquè puguem fer que aquesta gestió es dugui des dels consells insulars sense cap tipus de problema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Presidència.

16) Pregunta RGE núm. 843/00, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a variant sud d'Andratx.

Passam a la pregunta número 6, 843, relativa a la variant sud d'Andratx, que formula l'Hble diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Obras Públicas, hay una pequeña obra, pequeña en tamaño pero de gran interés para todo el que se desplaza hacia el puerto de Andratx, que es una variante de unos cientos de metros que permite evitar el paso por alguna..., o la zona periférica urbana de la población de Andratx y que, según nuestras noticias está ya adjudicada, está pendiente de inicio de las obras y la pregunta es por qué.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sí, efectivament aquesta és una obra que està adjudicada però, per desgràcia, hi havia hagut un petit error administratiu abans de l'adjudicació, amb l'anterior administració. Aquesta és

una obra que ja ens havíem trobat contractada, que és que passa per una Arip i per tant havien de fer un estudi d'impacte ambiental i no s'havia fet, i en aquest moment aquest estudi d'impacte ambiental s'acaba aquesta setmana, passarà a exposició pública i després a comitè de valoració ambiental.

Esper que en tres mesos tot aquest procés estigui solucionat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori. Sr. González Ortea, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Le agradezco la explicación. Realmente habíamos oído que ése era el problema, que necesitaba una evaluación de impacto ambiental. Supongo que, en todo caso, simplificada, si es que pasa por una área rural. La noticias que teníamos son que eso estaba forzado, más que por una necesidad estricta del Decreto de evaluación de impacto ambiental, por la presión de determinado vecindario que lleva ya mucho tiempo presionando para que esa pequeña obra, de escaso alcance pero, como digo, de gran interés y fundamentalmente de gran interés para los habitantes de Andratx, esté realizada.

Espero que este compromiso que usted dice ahora, de que en tres meses estarán las obras en marcha, sea así.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

A mi l'únic que em consta és que hi havia un problema d'irregularitat administrativa que s'ha de solucionar, i no em consten pressions alienes a la nostra conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 1418/00, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a cultius afectats per la calabruixada del 26 de març.

Passam a la setena pregunta, 1418, relativa a cultius afectats per la calabruixada del 26 de març, que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, poques alegries sembla que ens està donant el camp de les nostres illes. Tenim una sequera important, la més gran -sembla- d'aquests darrers 50 anys, i a això s'afegeix aquesta calabruixada que va tenir lloc en el llevant mallorquí i també a la zona de Sa Pobla, Santa Margalida, Muro el passat diumenge 26 de març, amb una àmplia zona afectada d'unes 500 hectàrees, segons les informacions.

Tenim en tot cas positiu la imatge que vèiem de preocupació i de visita a aquesta zona de les diferents institucions implicades. Veim el president, el conseller, també vèiem que hi havia representants de la cooperativa de Sa Pobla i el mateix batle de Sa Pobla. Això ens sembla positiu, però allò que vol saber aquesta diputada és precisament quines són les accions d'aquest govern, de la Conselleria d'Agricultura, en aquesta zona afectada per aquesta calabruixada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Conseller d'Agricultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo li puc donar lectura a les quantificacions dels mals de què disposam en aquest moment. La valoració dels danys és difícil d'avaluar amb precisió fins que no s'hagin fet les labors agrícoles corresponents perquè hi ha cultius que, tot i que la planta pot haver quedat molt afectada, ja havien pogut formar els tubercles i, per tant, encara podrien tenir un ús.

De totes maneres les avaluacions dels tècnics són de 200 hectàrees de patatera amb una pèrdua de rendiment del 40%, això suposaria un rendiment mig de l'ordre de 120 milions de pessetes; 20 hectàrees amb una pèrdua molt més elevada, del 80%, que podrien arribar a 24 milions; 30 hectàrees d'hortalisses i fruiters amb una pèrdua de rendiment del 80% que serien 36 milions més, i 300 hectàrees d'ametlerar amb una pèrdua de rendiment del cent per cent, que suposarien 30 milions. En total, per tant, els efectes hauran estat de 210 milions de pessetes. Això es podria incrementar si hi hagués una baixada de temperatures que dificultàs, a les plantes que serien recuperables, aquesta recuperació.

La iniciativa que es va emprendre per part de la conselleria, directament i a través de l'empresa Semilla, va ser immediata, de repartir els productes fitosanitaris que permetessin recuperar o minimitzar els danys a les collites. D'aquesta forma els dies 30 i 31 de març ja es va poder fer el repartiment, matí i horabaixa, d'aquests productes, i atès que alguns productors, alguns pagesos no es presentaren, es continuarà dia 6 d'abril. En total hi han participat dos funcionaris de Semilla, en el repartiment, dos de la Conselleria d'Agricultura, i han estat ajudats els matins per dues persones de l'Ajuntament de Sa Pobla. L'Ajuntament de Muro va efectuar directament i a plena

satisfacció el control de les parcel·les afectades en el propi ajuntament.

En total s'han atès les necessitats de 134 explotacions amb 741 quilograms de Captan, que és un cicatrizant, i 879 quilograms d'antimoldiu.

Crec que la celeritat d'aquest procediment ha estat exemplar, però ens ha sorprès que el producte repartit és plenament superior a les zones afectades. L'explicació d'aquest fet ha estat que un dels dos ajuntaments no va actuar de la manera que nosaltres esperàvem, confirmant que les parcel·les estiguessin realment afectades, sinó que repartia instàncies segellades i conformades pel funcionari sense haver estat emplenades pel mateix peticionari, de manera que, desgraciadament, no hi ha hagut la solidaritat necessària i alguns no afectats s'han acollit a les línies d'ajudes. Tenint en compte que la limitació pressupostària de mitjans sempre existeix, es pot entendre que una persona tenguí aquesta actuació, però no que una administració pública sigui còmplice d'una actuació, com a mínim, irregular.

Per altra banda s'està redactant en aquest moment una norma per obrir una línia de crèdits subvencionats amb condicions financeres molt favorables, el cent per cent d'interessos, que podran arribar als casos de catàstrofe completa, de sinistre total, a 1,5 milions de pessetes per hectàrea, prèvia inspecció tècnica, perquè no ens tornarà passar el que ens ha passat amb els fitosanitaris.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sra. Amer, no vol intervenir?

I.8) Pregunta RGE núm. 1419/00, de l'Hble. Sr. Diputat Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a licitació, compra de terrenys i construcció de l'hospital d'Inca.

Idò passam, esgotada aquesta pregunta, a la número 8, 1419, relativa a licitació, compra de terrenys i construcció de l'Hospital d'Inca, que formula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Crespí i Plaza, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. No em puc sostreure a la presència d'un tant nodrit grup d'alumnes d'aquesta comunitat i, per tant, que l'objecte de les preguntes que feim en aquest ple és aclarir-nos a nosaltres, com a diputats, però també a aquells que assisteixen als plens i als mitjans de comunicació, de l'estat d'una determinada qüestió. I aquest és l'estat de la qüestió en relació a la construcció d'aquest hospital que s'ha de fer a Inca: Fa uns dies un diari d'aquesta comunitat publicava, no sé si obtinguda de manera lícita o per desviament de correspondència, una carta que dirigia la directora general

Carmen Navarro a l'Il·lustríssim Sr. Batle d'Inca, on li comunicava la inexistència d'unes condicions necessàries, no suficients però sí necessàries, per a la construcció d'aquest hospital.

Ja que en aquest parlament ens hem ocupat tant d'aquest tema, jo voldria demanar, en la mesura del que pugui conèixer la consellera, quin és l'estat de la qüestió, com es troba, d'una vegada, en aquests moments la construcció de l'hospital i quins requeriments encara fan falta perquè aquells doblers que s'han disposat en el pressupost de la comunitat autònoma es puguin gastar realment o s'hagin de tornar una altra vegada a aquelles coses no realitzades.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Sr. President, senyores i senyors diputats, contestar de forma clara i puntual aquesta pregunta no és gens fàcil des de la Conselleria de Sanitat, i això per dos motius molt clars: En primer lloc, perquè a pesar de l'interès i de l'esforç que s'ha posat per part del nostre govern en accelerar aquest procés, les passes que cal donar de forma immediata no són responsabilitat nostra; si ho fossin, Sr. Crespí, no dubti que ho hauríem resolt fa temps. El segon motiu, perquè d'ençà del mes d'octubre del 99 ens hem dirigit moltes vegades tant a l'Insalud com a l'Ajuntament d'Inca per orientar amb solucions i demanar informació, i no hem rebut més que llargues o postures bastant intransigents.

Li puc detallar tot un enfilall d'escrits, gestions fetes per al que sabem a l'Hospital d'Inca. Amb certesa només és que l'Ajuntament d'Inca encara no té solar, li falten els 59.862 metres quadrats, que el projecte no sabem que s'hagi licitat i que nosaltres tenim una partida de 250 milions per dedicar enguany a les obres que es duguin a terme l'any 2000.

La conselleria defensa i defensarà que ja n'hi ha prou, de demagògia i de discussions banals. La meua conselleria està per començar l'hospital ara mateix i fer tot el que calgui per fer-lo possible.

Gràcies.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Crespí, vol intervenir? Té la paraula.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí, moltes gràcies. Sra. Consellera, veig que allò que diu la directora general del Ministeri de Sanitat, de l'Insalud, coincideix amb el que diu vostè i que, per tant, encara no s'està en disposició que aquest hospital es comenci.

Certament algú ha dit, crec que avui, pels mitjans de comunicació, avui matí mateix, que un diputat del Grup Socialista feia una pregunta a una consellera que pertany al mateix partit polític. Bé, jo recordaré unes frases d'una diputada que avui ja no ens acompanya perquè ha ascendit en l'escalafó de diputats i, per tant, és diputada en el Congrés, que tot allò que afecta els ciutadans d'aquestes illes, sigui o no competència del Govern d'aquestes illes, és competència d'aquests diputats, i per això, i encara que jo no visc a Inca, crec que és important resoldre aquest problema sanitari d'una vegada.

I m'estranya que vostè avui em contesti això, quan 18 dies després que es publicàs la carta, aquesta carta que ja dic que no sé si va ser obtinguda pel *Diari de Balears* de forma lícita o per desviament de correspondència, en aquest cas no electrònica, sinó de correspondència ordinària, en paper, es publicà 18 dies després un altre document que també he obtingut de manera lícita, fotocopiant el diari en els serveis de la Cambra, on pel que es veu es presenta ja un fulletó amb el futur hospital. Home!, jo crec que el futur és una cosa formosa. Aquests joves que ens acompanyen aquí en tenen molt més que jo, de futur, però seria bo que, si no ells, almanco els seus fills poguessin anar qualche dia a l'hospital d'Inca.

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Crespí. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula per tancar.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Li puc fer, Sr. Crespí, un detall de totes les gestions fetes i les que, al nostre parer, s'han de fer. Com vostè recordarà, hi ha dues qüestions prèvies no resoltes: primera, disposar d'un solar i licitar el projecte. Ara mateix no n'hi ha cap de resolta.

Respecte del solar, vaig adreçar una carta a...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, estam en torn de preguntes, faci una relació succinta del tema, perquè ja hem superat el temps.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Salom i Soler):

Molt succinta, bé. Respecte del solar, vaig adreçar una carta el 19 d'octubre al batle d'Inca, o sigui, fa 170 dies i encara no he rebut resposta. En aquesta carta li detallava molt explícitament

quines eren les passes a fer -aquí té la carta-, i no devia anar aquesta consellera tan desencaminada perquè el batle d'Inca, a la Sra. Carmen Navarro, directora general de Pressuposts, li va estirar les orelles i li va dir exactament tot el que jo li havia esmentat al mes d'octubre al mes de gener. No en sabem res més oficialment, només llegim als diaris que no tenim solar. També tenim una carta meua adreçada el 6 de març al batle d'Inca, on li demana una reunió immediata, i que també al cap del mes estic esperant la resposta.

Quant a la licitació del projecte d'obres, també n'hem parlat prou. L'Insalud va avortar una línia de negociació el dia 22 de desembre, a petició del cap de l'oposició, i també recordar, a pesar que tenim dues proposicions no de llei votades en aquest parlament, una el 31 d'octubre del 97, i l'altra el 2 de novembre del 99, donant suport que la finançació de l'hospital fos des de Madrid. No obstant això, el Govern va decidir en el mes de gener habilitar la partida de 250 milions de pessetes que l'Insalud diu que es necessita per al projecte. Aquí, si volen, també tenc la certificació dels 250 milions.

El nostre compromís és clar: tenim els 250 milions, i ens agradaria gastar-los a l'hospital d'Inca. Queda clar, però, que l'Ajuntament ha de tenir un solar, i que l'Insalud ha de publicar el concurs per adjudicar el projecte. Som al mes d'abril i no han fet els deures. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I9) Pregunta RGE núm. 1101/00, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a quines actuacions té pendants la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació amb les reserves marines del litoral de les Illes Balears.

Passam a la pregunta número 10, la 1080, relativa a pla integral per la integració de l'ètnia gitana, que formula l'Hble Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista....

Sí, va abans la 9 que la 10.

Pregunta número 9, 1101, relativa a quines actuacions té pendants la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació a les reserves marines del litoral de les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Bosco Gomila i Barber, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, que té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, a les Illes Balears es varen fer una sèrie d'actuacions per crear reserves marines en el litoral de les Illes. Concretament en el cas de Menorca la reserva va de Fornells al cap de Bajolí, a la costa nord, reserves que han de servir perquè millorin les pesqueres de les nostres illes, ja que en aquestes serà zona de cria, i s'hi ha restringit molt la possibilitat de pescar. Però així i tot voldríem conèixer

quines actuacions té pendents la seva conselleria en relació a aquestes reserves marines. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Joan Mayol i Serra):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, no sé si els interessa, sí que li puc donar compte de les actuacions no que tenim pendents, sinó que tenim en marxa a les reserves marines. En primer lloc s'han constituït els comitès de seguiment de les reserves, donant participació a totes les parts implicades, i s'han fet ja, en el cas de Menorca concretament, dues reunions per establir el funcionament d'aquestes figures.

Per altra banda tenim en premsa, i d'aquí a vuit o deu dies esper poder proporcionar a tots vostès exemplars, els tríptics informatius perquè tots els usuaris de la zona estiguin assabentats de la reglamentació interna d'aquestes reserves. S'ha tret a concurs un projecte per al balisament de les reserves, de forma que hi hagi les boies senyalitzadores de les diferents àrees dins cadascuna d'elles. S'ha d'entendre que és un projecte molt complex, a la Tramuntana de Menorca especialment, per motius meteorològics obvis, i és un projecte que té una quantia de 85 milions de pessetes.

S'ha firmat ja un contracte per a la dotació d'un servei de manteniment, conservació i informació, en el cas de la reserva de Menorca i la de Mallorca, considerant innecessari fer-ho a Eivissa, perquè la reserva natural disposa d'aquests mitjans, i estam coordinats amb aquest organisme per assegurar el manteniment de la necessària vigilància i informació a aquesta reserva.

Per altra banda, ahir mateix es va signar un projecte de seguiment científic i pesquer amb el CSIC, que durant cinc anys farà una avaluació tècnica de la situació de la fauna d'aquestes àrees, i finalment tenim previst, és l'únic que encara no està iniciat, la dotació de panells informatius als ports i instal·lacions nàutiques properes a totes tres reserves marines. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca. Sr. Gomila, no vol intervenir?

I.10) Pregunta RGE núm. 1080/00, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a pla integral per a la integració de l'ètnia gitana.

Doncs ara sí passam a la pregunta número 10, que és la 1080, relativa a pla integral per a la integració de l'ètnia gitana, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, que té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, la comunitat gitana ha patit històricament problemes de marginació social que l'han situada en una posició de desigualtat efectiva en relació al conjunt de la societat. A pesar de les polítiques de promoció i d'integració que en alguns moments s'han dut a terme, la situació d'aquesta comunitat no es pot considerar que hagi millorat de manera substancial en els darrers temps.

Segons l'Estatut d'Autonomia, correspon a la comunitat autònoma la competència exclusiva pel que fa al benestar social, al desenvolupament comunitari i les polítiques d'integració. Així mateix la Llei d'acció social defineix com a competència del Govern de les Illes Balears la planificació i ordenació general de l'acció social. Per aquests motius voldríem saber si el Govern pensa elaborar al llarg d'aquesta legislatura un pla integral per a la comunitat gitana de les nostres illes, que doni resposta a les necessitats de promoció i d'integració de les persones d'aquesta ètnia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sra. Consellera de Benestar Social, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sí, efectivament, Sr. Ramon, un dels acords del pacte de govern és assolir l'objectiu d'elaborar i executar dins aquesta legislatura un pla integral per a la integració social del poble gitano. De fet són actuacions que des de la Conselleria de Benestar Social ja estan en marxa. Li explicaré: el 24 de març d'aquest any, de l'any 2000, es va aprovar un projecte d'inversió, el projecte de planificació, desplegament i reglamentació del sistema balear de serveis socials, que estableix com un dels objectius fonamentals l'elaboració del pla integral d'atenció a la immigració internacional, del pla de lluita contra l'exclusió social, i del pla d'inserció social del poble gitano. Aquest projecte d'inversió, que ja estava pressupostat en els pressupostos de l'any 2000, comptarà amb 130 milions per al desplegament d'aquests tres plans sectorials. De la mateixa manera que en el pla d'immigració, que ja està pràcticament elaborat i a punt d'arribar a aquesta cambra, el projecte d'integració social del poble gitano comprendrà programes, projectes i serveis de prevenció; programes, projectes i serveis d'informació, orientació i suport al col·lectiu gitano; programes, projectes i serveis d'assistència; i programes, projectes i serveis de reinserció social i laboral. De fet, encara que no s'ha publicat, ja s'ha elaborat un dels quatre annexos que correspon elaborar a la Conselleria de Benestar Social dins el pacte per a l'ocupació, un annex específic per a la integració laboral de les persones en situació d'exclusió social, i específicament del col·lectiu gitano. Per tal de seguir el mateix procediment que s'ha seguit en el Pla d'immigració és necessari crear, atès que no estava creat, el Consell Sectorial del Poble Gitano, per tal que quan aquest pla arribi a ser aprovat per aquesta cambra sigui un pla plenament consensuat amb les

organitzacions socials i amb les entitats que treballen i que viuen directament la problemàtica gitana.

Dir llavors que òbviament la inversió que aquest govern farà per a la integració social del poble gitano supera no només en contingut, sinó també en inversió econòmica, en molt a la inversió que havia fet l'anterior Govern. Li explicaré: el Govern anterior, per l'any 98 i 99 va invertir 12,5 milions de pessetes per integració gitana, que venien íntegrament del Ministeri de Treball i d'Afers Socials. Per tant, no hi havia cap aportació pròpia del Govern de les Illes Balears. Jo crec que amb aquests punts, i amb la idea que durant l'any 2000 s'aprovi aquest pla integral i sia executat a partir del 2001, pens que li he contestat la seva pregunta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. No hi ha més intervencions en aquesta pregunta.

I.11) Pregunta RGE núm. 845/00, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a traçat del tren Sa Pobra-Alcúdia.

Passam a la pregunta número 11, que és registre 845, relativa al traçat del tren sa Pobra-Alcúdia, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Crec que aquesta cambra agrairà que tornem al torn de control, després de veure l'oposició de l'oposició, que ens té acostumats els distints grups que donen suport a aquest govern, que està aturat, i que després d'aquesta calabruixada i l'espectacle de l'hospital, crec que valdrà aclarir a nous plens, Sr. President. Vergonya, si vostès tenen voluntat en cap moment de voler fer l'estudi del tren d'Inca cap a Alcúdia, ens agradaria saber a quines altures es troba això. Han passat quatre mesos, o tres mesos, quatre ja des de les resolucions del debat de l'estat de l'autonomia, on, per cert, gràcies a una proposta nostra, es va poder tirar endavant que vostès es comprometessin a fer un estudi. Han passat ja més de quatre mesos, i els ajuntaments d'Alcúdia i sa Pobra no hem rebut encara cap visita de ningú. Vostès parlen molt de transport públic, vostès han fet creure a aquesta gent que perquè és el pacte de progrés d'aquí a quatre anys tots tendrem un transport públic a fora de la nostra porta, però vostès en aquest moment l'únic que fan és executar l'única posada en marxa una altra vegada del tram d'Inca-Llubí-Muro-sa Pobra que va posar en marxa el Partit Popular a la passada legislatura. Acostumats sempre ens tenen a fer grans discursos sobre la solidaritat, sobre transport públic, sobre la llengua, però realment només es fum.

Jo li deman, Sr. Conseller, que em digui amb quina situació es troba l'estudi per tornar el tren d'Inca cap a Alcúdia, per tornar no, per anar per primera vegada. Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Sr. President, Sr. Diputat. Aquest govern, que camina i bastant ràpid, i no està aturat, i que fins i tot està arranjant coses que estaven un poc espatllades de l'anterior Govern, en aquest cas en concret li puc dir que el plec de condicions ja està redactat, i que s'aprovarà aquest pròxim consell d'administració que fa SFM, i sabem que és una solució difícil, sabem que preocupa molt a sa Pobra i Alcúdia, i esperam que aquest projecte es desenvolupi amb el màxim consens de les tres institucions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Font, per parlar-nos del tren.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, Sr. President, em cenyiré a la pregunta. Miri, Sr. Conseller, i membres del Govern, i grups que donen suport. No basta amb caminar en aquesta vida, s'ha de saber a on es va quan es camina, i vostès en aquest moment no ho saben, i podríem parlar de molts de temes. I amb el tema del tren, li diré clarament, crec que és necessària la coordinació, a part del que vostès contractin, la coordinació bàsica en quatre qüestions: Ajuntament d'Alcúdia, Ajuntament de sa Pobra, Parc Natural de s'Albufera i el GOB. Crec que és bàsic, perquè hi hagi un bon resultat, un bon enllaç que realment no afecti les petites i mitjanes empreses que hi ha de sa Pobra fins a Alcúdia, parlem de pagesos, per qui no ho entengui d'aquest govern; perquè no afecti, realment no es pugui de qualque manera fer enfadar la gent, perquè vostès després al final d'aquesta legislatura voldran complir i inaugurar el tren també, lògicament, com nosaltres, que vàrem anar a veure el tros. Però no dubti una cosa: hi vàrem anar perquè el Partit Popular va posar en marxa aquest tros, no vostès, que de moment van damunt els rails que va posar el Partit Popular. No s'enfadin, jo sé que la veritat fa mal en aquest sentit, per

la qual cosa els demanaria que per favor, a part de l'estudi qui ho faci, vostè, Sr. Conseller, el seu director general, el director de Serveis Ferroviaris de Mallorca podrien estar fent una feina ja imprescindible, que és, a part del que digui l'estudi, la coordinació amb aquella gent que cada dia hem de donar la cara als nostres municipis, siguin regidors d'Alcúdia, siguin regidors de sa Pobra, o els membres del Parc Natural, o amb gent del GOB, com jo, per exemple, que he parlat amb en Miquel Àngel March, perquè pens que el GOB té molt a dir també amb aquest tema: estam dins una àrea d'ANEI, crec que és molt important el traçat, perquè no faci mal no tan sols a les petites i mitjanes empreses, sinó també a tot l'entorn del Parc, el que és el preparc; i crec que aquestes coses no dependran de l'estudi, sigui un d'aquí o un de fora el que el faci.

Si hi hagués una voluntat clara per part d'aquest govern de voler realment estudiar per on ha d'anar el tren, en aquests moments vostès s'haurien reunit i haurien fet feines amb aquestes institucions que jo li estic dient per això. I una vegada més ens trobarem, Sr. President, i acab, amb una qüestió: que vostès envien grans missatges, i després el problema l'ha de resoldre la societat. I aquest del tren és una cosa que va començar el Partit Popular i que a mi m'agradaria que vostès acabassin. Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

És fantàstic, perquè un d'tema en què tenim un gran consens feim un gran debat. Crec que hi ha temes on tal vegada tenim més confrontació. És ben evident, Sr. Diputat, i com a batle de sa Pobla sap que per part de la societat del ferrocarril hi ha el màxim de col·laboració i de relació amb tots els ajuntaments afectats, i perfectament sabem el que hem de fer. I el que sí volem, i per açò encarregam un projecte de 50 milions de pessetes, perquè ho facin uns tècnics competents, perquè sabem que és un projecte difícil, que indubtablement totes les entitats que vostè ha anomenat haurem de col·laborar per arribar a un lloc que afecti el mínim possible l'ecosistema i els interessos dels agricultors, però sí que volem que es faci un estudi ben fet, per evitar que al cap de dos anys, com ha passat, per exemple, amb les primeres vies de tren que es varen fer de Palma a Inca, al cap de dos anys haguem de fer un projecte per canviar-les i gastar 500 milions de pessetes. Ni més ni menys.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Conseller.

I.12) Pregunta RGE núm. 846/00, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultat econòmic de Fires i Congressos, S.A.

Esgotada aquesta pregunta, passam a la número 12, 846, relativa a resultat econòmic de Fires i Congressos, S.A., que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Economia, Comerç i Indústria, per cert, recent nomenat, i dir-li que m'alegra poder-li fer aquesta pregunta al vertader conseller d'Economia, Comerç i Indústria, i haver-les de fer al Govern, com les he hagut de fer fins ara. Miri, Sr. Conseller, la pregunta que li feim en aquest moment és, atès que ja estam dins el mes d'abril, que sé positivament que el balanç de Fires i Congressos no deu estar encara definitivament tancat, i que segur que hi haurà pendent l'informe de l'auditoria, però sí que almanco es deu saber ja, una orientació, de quin és el resultat de Fires i Congressos de

l'any 1999, i la pregunta és aquesta, Sr. President, si se'm pot informar de quin serà, o de quin és, encara que provisional, aquest resultat. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Vicepresident i conseller d'Economia, Comerç i Indústria, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President, i amb molt de gust, com sempre, li contestaré, Sr. Oliver. Efectivament pendent de l'informe d'auditoria, però els comptes aprovats inicialment pel Consell d'Administració, encara no fa 48 hores, presenten un resultat que és que es tanca l'exercici amb 44.523.010 pessetes de pèrdues. Aquestes pèrdues són imputables: 1.- Que s'han rebut 9 milions de pessetes de subvencions manco que a l'exercici de l'any 1998; segon, que hi havia fires pressupostades i no realitzades per un valor de 35 milions de pessetes; i tercer, per la reestructuració de personal, que provoca un dèficit d'uns 24 milions de pessetes que calculam que s'absorbirà amb els dos exercicis següents, el cost de les indemnitzacions. Moltes de gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sr. Diputat, té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Per ventura haurem de continuar dins aquesta tasca, però miri, dubt que aquests 25 milions de personal vostè els pugui absorbir en beneficis dins els pròxims anys, perquè a més a més s'ha vist que hi ha hagut noves contractacions, i que aquestes persones que ja no fan feina a Fires han estat substituïdes per unes altres. El que sí no entenc són aquests 35 milions de fires pressupostades que no s'han realitzades, perquè aquí, que hi hagi un dèficit de 35 milions de pessetes, normalment aquestes fires estan bastant ben equilibrades. Vol dir, idò, per tant, que si no hi ha hagut ingressos, tampoc no hi ha hagut despeses. Crec que aquest desequilibri de 35 milions de pessetes és excessiu. De totes formes m'agradaria que em digués quines fires són, si m'ho pot informar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, la relació de fires que estaven pressupostades per l'anterior equip, que vostè presidia i que no s'han realitzat són, les més importants li diré, perquè algunes de menors que tampoc no s'han realitzat: Hàbitat a Eivissa, que vostè havia pressupostat un benefici de 900.000

pessetes; la Fira de Palma, que vostè havia pressupostat un benefici de 4.800.000 pessetes; la Fira Mediterrània, amb un benefici previst de 1.250.000 pessetes; la Fira de l'Automòbil, 3.400.000; Servimatge 1.870.000; i Tecnoturística, que s'havia de celebrar aquest mes de novembre, com sap, la tenia pressupostada però no estava programada, sí que la realitzarem l'any que ve, que va preveure un benefici de 22.200.000 pessetes. El resultat aproximat d'aquestes fires pressupostades amb uns ingressos prevists i no realitzats dóna aquests 35 milions de pessetes.

A més a més, els costos de personal que es necessitava per a aquestes fires signifiquen aproximadament uns 17 milions de pessetes, personal que existia, i per tant repercuteix damunt els costos generals de l'empresa. Això justifica precisament una reducció de la plantilla, que com ja li vaig explicar a una altra sessió plenària, ens permet estalviar més de 10 milions de pessetes anuals, a pesar que efectivament s'han contractat algunes persones, però el capítol de personal disminueix sensiblement.

En definitiva que, com a president, no només com a conseller d'Economia, Comerç i Indústria, sinó com a president de Fires i Congressos som responsable en part d'aquest exercici pressupostari del 99. Vostè va ser president, el primer semestre, i és el responsable del programa de Fires, del pressupost, d'un pressupost totalment fictici, com he demostrat. Jo assumesc la responsabilitat de la reducció de personal, amb les corresponents indemnitzacions que això ha ocasionat, però que són totalment necessàries per reduir la despesa corrent d'una empresa que estava totalment sobredimensionada, per uns compromisos que ja hem parlat altres vegades.

Seré totalment responsable, aquest sí que l'assumiré, del balanç econòmic de l'any 2000. De moment li puc anunciar que les fires que s'han programades i que ja s'han realitzades estan donant un resultat molt bo, tant a nivell social, d'assistència a fires, com de participació de les empreses, i estan donant un resultat molt bo a nivell econòmic. Per tant, deman a la Cambra un marge de confiança, i en tot cas l'any que ve per aquest temps sí que podrem parlar d'un resultat d'aquesta empresa, i llavors ja sí totalment responsabilitat meva. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. I amb aquesta intervenció esgotam la pregunta i el torn de preguntes.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 537/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, punt número 2, que és una interpel·lació, la 537, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a situació de l'educació secundària i obligatòria a les Illes Balears. Per defensar la interpel·lació té la paraula el Sr. Jaén Palacios per un temps de deu minuts.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Permítanme también que salude a los alumnos y profesores del instituto de Cap de Llevant, de Mahón. Yo no sé si irán al hospital de Inca, pero sí que es seguro que pasarán por el sistema educativo, por la edad que tienen todavía.

Hace escasamente un mes, creo recordar que fue el 29 de febrero, debatíamos aquí, en esta cámara, una comunicación del Gobierno que tenía más o menos el título que ahora lleva esta interpelación, aunque bien hay que decir que con carácter general, y no solamente ceñido a un nivel educativo. Yo creo que perdimos una ocasión importante, porque en aquel momento era preciso una reflexión sobre el sistema educativo, y no solamente como fue el debate, hacia una derivación lo que era una crítica a la financiación de las transferencias de las funciones y servicios en materia educativa. Creo que habrá ocasión para debatir sobre este asunto, con un informe hecho con rigor, hecho con seriedad, y abordarlo en el contexto de lo que significa la nueva financiación del próximo quinquenio de las comunidades autónomas.

Dicho esto, yo creo que esta interpelación que hoy abordamos, lo queremos hacer, yo lo anunciaba en el Salón de Pasos Perdidos, lo queremos hacer desde un punto de vista constructivo, y por tanto la moción subsiguiente, que también vamos a presentar, tendrá esa misma intencionalidad. La pregunta es la siguiente: ¿Cuál es la situación de la enseñanza secundaria en las Islas Baleares? Ésa es la pregunta y ésa es la reflexión que hoy debemos hacer aquí, ¿porqué? Por una razón muy sencilla, porque es preciso conocer la realidad para poder actuar sobre ella, para transformarla, para mejorarla.

Ahora bien, si esa pregunta la formulamos aquí, e incluso a mi mismo me la formulan o yo mismo me la hago, la verdad es que para contestar con sinceridad creo que no hay datos objetivos suficientes, sobre todo actualizados, salvo para hacer un retrato que sería algo imperfecto. Bien es verdad que veríamos una silueta con unas características determinadas, pero no tendríamos un diagnóstico exacto, sino tal vez una radiografía, como digo, algo borrosa.

Hay opiniones para todos los gustos, pero lo cierto, en todas las opiniones, por un lado o por otro, es que existe una preocupación por los resultados de la LOGSE en este nivel educativo tan importante. Esa preocupación no está aislada, es compartida por las autoridades educativas, es compartida por profesores, por padres y por alumnos, de que la cosa necesita algún cambio.

Este curso se ha procedido a la implantación generalizada de la ESO. Aquí, en Baleares, hemos sido unos aventajados, yo no sé si para bien o para mal, no voy a entrar ahí, pero creo que en este momento que se cumplen esos años es preciso, por tanto, una reflexión que se ha hecho más patente y más oportuna. Hubo unas jornadas a finales de diciembre del 99, la fecha no la recuerdo con precisión, pero la segunda quincena de diciembre del 99, sobre "la educación secundaria obligatoria a debate, situación actual y perspectivas". El ministro Rajoy, en

la inauguración de esas jornadas, ya dijo textualmente que había una necesidad de un análisis sereno y profundo de la realidad actual del sistema educativo. Enunció también allá algo que era nuevo, aunque no la función esa era nueva, y era que había encargado al INCE, al Instituto Nacional de Calidad y Evaluación, una nueva evaluación del sistema educativo. Creo que es una medida acertada, porque nosotros aquí también deberíamos imitarla, y por eso preguntamos al conseller, hacemos la primera pregunta: ¿cuándo piensa remitir a esta cámara un proyecto de ley para crear un organismo similar a las funciones del INCE para la evaluación del sistema educativo, de acuerdo con los artículos 55 y siguientes de la LOGSE?, ¿cuándo piensa hacerlo? La LOGSE, hay que recordar, en el artículo 55 que citaba, obliga a los poderes públicos a una atención prioritaria en muchas cosas. Hay una serie de apartados en ese artículo, pero sobre todo obliga a una especial, que es a la evaluación del sistema educativo. Ya le adelanto, por tanto, que nuestra moción subsiguiente a esta interpelación va a tener un punto en este sentido, para una obligación al Gobierno para la creación de ese organismo.

Son muchas las cuestiones que podríamos formular, y en esta reflexión que hoy hacemos. La primera de ellas es qué educación queremos. Es una pregunta también muy compleja, en la cual yo creo que estamos completamente de acuerdo en lo que son los grandes principios, principios que recoge la Constitución en el artículo 27 fundamentalmente, y la Declaración de Derechos Humanos del 48, pactos internacionales diversos, y luego desarrollados por leyes orgánicas, que yo creo que en líneas generales compartimos esos grandes principios; las diferencias vienen seguramente en cómo ponerlos en la práctica.

Ésa es una reflexión que yo creo que es más propia de la filosofía de la educación, de la teoría de la educación, y que por tanto voy a obviarlas. Formularé algunas cuestiones que serán, intentaré que sean muy generales; dejaré otras fuera porque necesariamente en el tiempo de los 10 minutos no hay mucho para ello, pero también debo decir que obviaré una, que es el tema de la violencia en las aulas, que ya tuvimos oportunidad de hacerlo en la comparecencia que usted tuvo en la comisión y, por tanto, el Ince también hace un diagnóstico de esta situación y ya hemos concluido eso. Prácticamente lo sabemos: la situación que dice el Ince en su informe es que los datos no parecen ser de una gravedad manifiesta y patente, pero no se debe minusvalorar la situación que reflejan; esa es la cita que recojo del Ince.

Pero como medida..., los límites esos de violencia son límites tolerables salvo casos que todos deploramos y que se producen en alguna ocasión, y que por tanto la prevención es el mejor sistema, ya lo dijimos, y para eso es preciso mejorar la orientación, es preciso mejorar el apoyo a los escolares que presentan problemas, y es preciso mejorar la colaboración entre las familias y los centros educativos.

Otra de las cuestiones que preocupan es el rendimiento escolar. Preocupa a los profesores, a los padres y a todos los alumnos, les preocupa el rendimiento escolar. Hay un elevado índice de fracaso escolar, hay un gran número de alumnos que

cuando acaben la ESO, incluso después de haber repetido los dos cursos, no van a obtener la graduación en este nivel. Eso es cierto, las cifras son preocupantes y podríamos encontrar muchas explicaciones e ir a muchas cuestiones de cómo aprenden los alumnos, etc., etc., pero lo cierto es que habría que arbitrar dos soluciones: por un lado posibles casos de indisciplina en las aulas, que ya hemos comentado, y por otro este bajo rendimiento.

Hay una referencia que conviene tener presente: es la última evaluación del sistema educativo en España -se excluyen Canarias, el País Vasco y se excluye también, creo recordar, me dejó una comunidad por ahí..., no sé cuál es, la tercera, otra comunidad que queda excluida- y la verdad es que..., y Galicia; la verdad es que en comprensión lectora, en gramática y literatura, en matemáticas, ciencias naturales y geografía e historia, en Baleares puntuamos muy por debajo de la media. Por ejemplo, en comprensión lectora la media es de 270 y es donde más cerca estamos, estamos en el puesto número 8 de 15; en literatura en el puesto número 12 de 15, en matemáticas el 11 de 15, en 11 en orden de mayor a menor; en ciencias de la naturaleza el 7 de 11, porque ahí hay tres comunidades que no se evalúan, y luego en geografía e historia el 9 de 11. Son posiciones, en fin, un poco de llamada de atención.

¿Qué se deduce de aquí? Que hemos de elevar el nivel educativo, esto es fundamental, hemos de elevarlo y hacer un esfuerzo especialmente en los centros públicos, que es allí donde las puntuaciones todavía son algo más bajas que en los centros privados y concertados. ¿Cómo mejorar esos resultados? Hay muchas soluciones, pero usted siempre tendrá el apoyo del Grupo Parlamentario Popular para mejorar la educación en las Islas Baleares.

Es cierto que elevar la escolaridad obligatoria por arriba y por abajo, como ya se anunciaba en el año 70 en el informe de la Unesco, es muy importante, porque eso sirve, entre otras cuestiones, para la igualdad de oportunidades, pero también es cierto que eso presenta algunos problemas a los que antes me refería, de los casos de indisciplina, y para estos alumnos que fracasan en las escuelas lo fundamental es que encuentren medidas preventivas; a ello me refería, y una de las medidas hacia la que apuntan todos los especialistas es la diversificación curricular, la flexibilidad. No puede ser que los alumnos, todos al mismo tiempo, en la misma aula, todos aprendan lo mismo en un progreso lineal, eso es imposible; se avanza en un frente irregular, como dicen los especialistas, y por tanto hay que intentar medidas curriculares y medidas organizativas que hagan esa posibilidad de mejora a que antes hacía referencia, y sobre todo la orientación de los alumnos y la relación tutorial que se mejoren.

Hay que mejorar los programas de garantía social. Es importante que hagamos una apuesta por la inserción profesional de los alumnos. Yo creo que hay experiencias también...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jaén, vaya acabando, por favor.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Acabo, Sr. Presidente, enseguida.

Hay experiencias importantes en Navarra que convendría mirarse en ellas. Y me llaman a que finalice y así lo voy a hacer, pero quiero que..., hay dos cuestiones que habría que reflejar.

Por una parte el absentismo escolar. Todos hemos hecho novillos cuando hemos ido a la escuela, unos más y otros menos, pero es cierto que la escuela en muchos momentos es aburrida, ya lo decía Chesterton, eso no es nuevo, y que, por tanto los novillos también son tolerables hasta cierto momento y, por tanto, en ciudades grandes -Palma es un ejemplo de ello- el tema del absentismo escolar es preocupante. Había un convenio en el 96 al cual usted no ha dado continuidad y me gustaría saber si usted va a dar continuidad a ese convenio de colaboración con el Ayuntamiento de Palma. Y también me gustaría saber cuándo va a hacer eso porque es fundamental: trabajar en los temas de orientación, trabajar en colaboración con los ayuntamientos, con asistentes sociales, con trabajadores sociales, para evitar que el absentismo escolar vaya más allá de esos límites tolerables a los cuales yo hacía referencia.

En fin, Sr. Conseller, yo creo que esta reflexión que hoy hacemos sobre la enseñanza secundaria obligatoria es importante, hemos de continuar en esa línea de reflexionar para encontrar los caminos que nos lleven a conseguir mejores resultados educativos, y la mejor educación para los jóvenes, para nuestros niños, porque la educación es el futuro y el futuro es de ellos.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Por el Gobierno tiene la palabra el conseller de Educación.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, crec que l'atzar ha fet que es produís un fet important avui, que és la presència d'aquests alumnes de batxillerat de l'Institut Cap de Llevant de Maó, que són alumnes, probablement, d'un dels instituts de les Illes Balears que millor ha sabut afrontar amb els seus propis esforços la problemàtica de l'educació secundària obligatòria i se n'ha sortit prou bé. Per tant, el fet que ells avui siguin aquí, possiblement faria recomanable que parlassin ells i no nosaltres: possiblement la sessió parlamentària hauria estat molt més autèntica i molt més

útil, però ens toca a nosaltres parlar, però repetesc que no deixa de ser una casualitat magnífica.

Bé, la primera cosa que voldria dir en parlar d'aquest tema és agrair al Sr. Jaén la seva voluntat de parlar d'aquest tema de manera constructiva. No és que li negui com a característica habitual en ell, però vull esmentar-la avui perquè crec que el pitjor favor que podem fer en parlar de l'educació secundària obligatòria, és parlar-ne des de l'alarmisme i des del catastrofisme.

Dit això com a preàmbul, vull anunciar o vull dir que la Conselleria d'Educació i Cultura des del primer moment, el seu equip polític, els seus tècnics, varem ser conscients que l'etapa de l'ESO era la més fràgil i complexa de tota l'escolaritat, i això ens va dur de bon principi a començar reunions continuades amb equips directius i amb orientadors del cicle d'ESO per tal de fer un diagnòstic de la situació. Recollirem informacions sobre l'estat d'ànim del professorat, el rendiment escolar, fórmules d'organització dels centres, paper dels tutors i dels orientadors, la relació i el paper dels pares, visitarem centres d'educació secundària obligatòria de totes les illes, alguns centres amb unes situacions molt dures, i ens reunirem, l'equip polític de la conselleria, amb una part dels professors de les Illes Balears que varen assistir a les jornades de debat sobre l'ESO que se celebraren a Madrid el desembre de l'any 99.

Així mateix, dia 31 de gener, empesos per aquesta consciència de la problemàtica de l'ESO, varem celebrar a Cala Millor unes jornades amb el títol genèric "Conflictivitat i rendiment escolar en l'ESO", a les quals assistiren cinc instituts de zones costaneres de l'illa de Mallorca, i pròximament, exactament em sembla que és els dies 8 i 9 de maig, se celebraran a Mallorca unes jornades de reflexió sobre l'ESO destinades als centres públics. Amb posterioritat se'n celebrarà una altra destinada als centres concertats de la qual encara s'han de decidir les dates, i també durant el mes de maig se celebraran jornades a les illes de Menorca i d'Eivissa centrades en la reflexió sobre l'educació secundària obligatòria.

A la vegada he de dir que està a punt de signar-se un conveni entre la conselleria, el Consell Insular de Menorca, els ajuntaments de Maó, Es Castell i Sant Lluís, per a la intervenció educativa a l'alumnat d'educació secundària obligatòria amb risc d'exclusió escolar, que en bona mesura també serà una prova pilot per generalitzar a altres situacions en cursos posteriors.

El Servei d'Ordenació i Innovació treballa en el Pla global de l'atenció de la diversitat, que ja està avançadíssim i, a la vegada, la Direcció General d'Ordenació, juntament amb Inspecció, ha iniciat un programa per avaluar els equips d'orientació educativa i psicopedagògica que consideram que són una eina bàsica per atendre les problemàtiques d'ESO i volem, prèviament al seu possible redimensionament, fer una anàlisi a fons de la seva utilitat.

Així i tot, fet aquest preàmbul també informatiu que serveix per mostrar la preocupació de la conselleria i del Govern pel tema de la problemàtica de l'ESO, em permetré donar una sèrie

de dades referides a les Illes Balears sobre l'ensenyament secundari obligatori. En total a les Illes Balears hi ha 40.256 alumnes que estudien ESO; d'aquests, n'hi ha 23.285 que corresponen a centres públics i 16.971 que corresponen a centres privats. Evidentment tenc també desglossada per illes la quantitat d'alumnat, però el temps no sé si em permet dir-la.

D'altra banda, a les Illes Balears, com vostès saben, encara el primer cicle d'ESO que, per llei, ja s'hauria d'impartir a centres de secundària, encara es continua impartint a centres de primària. Concretament, en el curs 1999-2000 encara s'imparteix el primer cicle d'ESO a 40 centres, 40 centres que totalitzen 2.995 alumnes. Les previsions són que l'any que ve, el curs 2000-2001, més ben dit, l'any que ve no, el curs pròxim, els centres que impartiran primer cicle d'ESO, els centres de primària, seran 32; això vol dir que 15 centres de primària deixaran l'any que ve d'impartir ESO; aquesta és una bona notícia, passen a secundària. D'aquests 15 n'hi ha 2 a la part forana de Mallorca, 7 a Palma, 5 a Eivissa i, evidentment, a Menorca ja està resolt el tema perquè tots els alumnes de primer cicle d'ESO ja estan escolaritzats a centres de secundària. El curs 2000-2001 quedaran 1.931 alumnes escolaritzats a primària estudiant primer cicle d'ESO; això vol dir 1.000 alumnes manco que enguany.

A l'hora de parlar de l'ESO jo crec que hem de tenir en compte una sèrie de coses. Primer de tot, la Llei, la Logse, és de l'any 1990, és una llei que tot just té 10 anys. A les Illes Balears es va implantar el primer curs d'ESO el curs 93-94; el curs 95-96 es va generalitzar el primer d'ESO a totes les Illes Balears, i fins a aquest curs, el curs 99-2000, no s'ha implantat definitivament l'ESO. Això què vol dir? Que ara, en aquests moments tot just s'ha acabat d'implantar l'ESO per tot arreu de les Balears i, per tant, hem de ser prudents a l'hora de treure'n conclusions massa rotundes. Possiblement és massa prest per treure'n conclusions definitives. Encara no hi ha -i ho ha dit el Sr. Jaén- avaluacions científiques, rigoroses, exhaustives, contrastades, que permetin tenir un diagnòstic, una radiografia clara de la situació de l'ESO; això sí, hi ha múltiples avaluacions parcials, encara probablement no suficientment analitzades; unes són del mateix Departament d'Inspecció de la conselleria, altres són de l'Ince i altres, fins i tot, parteixen d'iniciatives particulars de departaments d'orientació a determinats centres de secundària. Si els sembla en faria una miqueta de referència.

Per exemple, de les dades del Departament d'Inspecció educativa, se'n dedueix, per exemple, -podria esmentar moltes més coses però he fet una petita selecció- que a mesura que augmenta el nivell d'estudis es produeix un descens en el percentatge d'alumnes que promocionen. Jo crec que això no deixa de formar part de la lògica més absoluta perquè, lògicament, a mesura que s'avancen els estudis s'incrementen les dificultats. Les diferències entre les baixades són apreciables entre el tercer cicle de primària i el primer cicle d'ESO: baixen 10 punts. També hi ha diferències entre el primer cicle d'ESO, on promociona el 82%, i el tercer d'ESO que promociona el 74% i el quart que promociona el 70%, i les diferències entre el darrer curs d'ESO i el primer de batxillerat són poc apreciables, 70% i 69%.

També tenim dades comparatives però és evident que si ja tenim un avís que hem d'acabar, amb tantes coses com ens queden a dir sobre l'educació secundària obligatòria, haurem de començar a deixar fulls.

Una cosa interessant -aquesta crec que sí que val la pena dir-la- és que quan feim comparacions d'avaluació de cursos diferents, concretament del curs 96-97 i el curs 98-99, en tots els casos es produeix un fet important, i és que s'incrementa el nombre d'alumnes que són la suma dels alumnes que promocionen, els alumnes que tenen, per tant, positives totes les àrees, i els alumnes que tenen com a negatives només una o dues àrees: el curs 96-97 era 67,9, el curs 98-99 és 68,1; o sigui, aquella idea que la baixada de rendiment de l'ESO era progressiva i molt accelerada, aquestes dades concretes del Departament d'Inspecció, que són exhaustives de tots els centres de les Balears, com a mínim no ho confirmen.

També tenim les dades de l'Ince que vostè ja ha esmentat. L'Ince encara podríem dir que està immers en un procés d'avaluació de l'ESO que tot just ha començat, però així i tot ja n'ha ofert algunes dades, i vostè ha utilitzat algunes d'aquestes dades i jo crec que les ha utilitzat d'una manera massa derrotista. En un moment determinat l'Ince ens diu que el rendiment en comprensió lectora per comunitats autònomes és ver que Balears, a l'edat de 14 anys ocupa l'onzè lloc i a l'edat de 16 anys ocupa el novè lloc, però en realitat, sobre mitjanes de 220 i 271 punts, només està cinc punts i dos punts per davall la mitjana; per tant, és una situació fàcilment, per dir-ho d'alguna manera, recuperable. I respecte a la qüestió del rendiment en regles lingüístiques i literatura, aquí també les Balears estan sis punts per davall de la mitjana de l'Estat i per tant també se suposa que són situacions recuperables.

D'altra banda, una altra de les avaluacions de l'Ince referida a primària però que pot ser prospectivament, jo pens, una insinuació del que pot passar a ESO, és que els escolars de primària treuen millors notes en matemàtiques i en llengua i literatura, que són les dues matèries a les quals més nivell de fracàs es produeix, ara que fa quatre anys. Això vol dir, interpret jo, que el sistema educatiu derivat de la Logse comença a generar autocorreccions que li permeten anar resolent situacions i problemes.

D'altra banda, en parlar de l'ESO jo crec que no podem ignorar que abans la població estava escolaritzada fins als 14 anys, i recordem la gran quantitat de fracàs escolar que hi havia i que molts d'alumnes no es podien treure el títol d'educació general bàsica. Ara estan escolaritzats entre els 14 i els 16 i continua passant, evidentment, el mateix, poc més poc menys en les mateixes proporcions.

Evidentment podem ser partidaris de retocar determinats aspectes que regulen la Logse, fer modificacions de detall, correccions, adaptacions per tal de solucionar els problemes i establir mesures de millora. Ara bé, pensam que la Logse, llegida i interpretada adequadament, dóna cabuda a aquestes mesures i solucions i, sobretot, que no hi hauria res pitjor en aquests moments que iniciar, ni tan sols insinuar-ho, i a això no s'hi atreueix ni el Partit Popular encara que probablement en

tendria ganes, de modificar l'actual legislació educativa perquè altra volta iniciàrem una època de provisionalitat que seria nefasta pel sistema educatiu.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, ha d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

És evident que hi ha un estat de preocupació, però, entre tots els agents que participen de l'educació secundària obligatòria. Aquest estat de preocupació, de perplexitat, fins i tot, de desorientació, és compartit per professorat, administració, pares i mares, alumnat i societat. Per tant, afrontar l'anàlisi i la valoració del tram escolar dels 14 a 16 anys és necessari, fer-ho reflexivament, amb esperit constructiu sense alarmismes ni catastrofismes.

Quines coses s'han de tenir en compte? És la fase escolar més problemàtica; l'adolescència és una etapa de la vida a la qual les persones estan en fase d'autodefinició personal i això, lògicament, es tradueix en unes situacions personals més difícils per afrontar un procés d'escolarització.

D'altra banda, una cosa que no acostuma a fer el Sr. Jaén, ja no ho va fer el dia que parlàrem de la violència escolar en comissió i avui tampoc no ho ha fet, és relacionar l'educació i la societat. És evident que el sistema educatiu està sotmès a una interferència permanent de la societat, una societat que es caracteritza per ser una societat en canvi permanent i, lògicament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller, Sr. Conseller, ha superat un 40% el temps que li pertoca. Per tant, li pregaria que anàs acabant la seva intervenció.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Acabaré la frase i tancarem la primera part de la intervenció.

Aleshores, lògicament, aquesta societat canviant ha de tenir efectes jo diria desestabilitzadors sobre el sistema educatiu i n'ha de provocar dificultats. D'altra banda, la nostra societat és una societat de cada vegada més complexa i aquesta complexitat també es tradueix en una complexitat de la mateixa escolar i del mateix sistema educatiu.

Esper que en el segon torn d'intervencions tindrè ocasió d'esmentar més concretament les iniciatives que empeny la Conselleria d'Educació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Grups que vulguin intervenir en fixació de posicions? En nom del Grup Mixt té la paraula el diputat Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. Intentaré no esgotar els cinc minuts.

Senyors i senyores diputats, bé, ho hem vist: l'educació secundària obligatòria té plantejats en aquesta comunitat i a la resta de l'Estat espanyol molts de problemes. Aquí n'hem sentit parlat, d'alguns d'ells. Alguns d'aquests problemes es deuen al fet que a la nostra comunitat patim una gran quantitat de residents que fluctuen i una gran quantitat de persones que, en ocasió de les feines que fan en aquesta comunitat, canvien de lloc de residència i fan que els alumnes estiguin a diversos llocs.

S'ha parlat aquí de la qualitat de l'ensenyament, s'ha parlat aquí del fracàs escolar; no s'ha parlat, però se n'hauria d'haver parlat, de l'atenció a la diversitat de capacitats, d'interessos, de coneixements previs, que són considerables en aquesta edat; no s'ha parlat i s'hauria de parlar de la compensació de les desigualtats que tenen el seu origen fora de l'escola, és allò que el conseller deia de la relació de l'ensenyament amb la societat, i és vera que hi ha problemes, però per afrontar aquests problemes cal posar en marxa i reforçar els mecanismes que la mateixa Logse ens donava: crear grups de diversificació curricular, més desdoblaments o agrupaments més flexibles, atenció a minories i educació compensatòria, crear grups de garantia social, fer un currículum més flexible amb possibilitat d'increment dels continguts pràctics per a aquells alumnes amb dificultats, etc.

Pensem que el PP, o el Partit Popular, en la presentació d'aquesta interpel·lació l'ha encertada, interessant-se per aquesta situació de l'ESO en aquesta comunitat, perquè és vera que ens trobam amb una sèrie de problemes. Recordem que l'ensenyament té a les mans la formació dels ciutadans del dia de demà, que aquesta és una de les tasques més importants que tenim. El que és una llàstima és que el Partit Popular no hagués demostrat el mateix interès i preocupació quan va negociar amb el Govern central la transferència d'educació a la nostra comunitat autònoma. Qualsevol de les solucions que es vulgui aplicar en aquesta etapa educativa, necessitarà recursos, i els 40.000 milions en què es va xifrar en el seu moment el cost de la transferència, es varen demostrar en el seu moment i així ho diguérem nosaltres i s'han demostrat després absolutament insuficients. Aquest govern ha hagut de... El govern del PP va haver d'afegir quasi 3.000 milions i aquest govern ha hagut d'afegir més doblers per continuar duent endavant aquest cicle de l'educació en aquesta comunitat.

I haurem de continuar per aquest camí, com ens ha dit el conseller, hem de continuar apostant decididament per l'increment de la qualitat, hem de continuar per l'atenció a la diversitat i per l'adopció de mesures de compensació de les desigualtats, fonamentals per a la millora de l'ESO, i per això instam el Govern a continuar amb aquesta tasca i, a més, haurem d'instar el Govern central, ara que gaudirà d'una majoria absoluta que li permetrà no donar les culpes als partits nacionalistes d'altres comunitats que no li permeten dur endavant o aprovar segons quins pressuposts, perquè aprovi o perquè revisi la transferència que en el seu dia es va fer per acostar el cost efectiu de la transferència a la resta de l'Estat espanyol; pensem que els darrers convenis que va firmar, concretament el d'Extremadura i el de Castella-La Manxa, per a la transferència d'educació impliquen una despesa per alumne, en el cas d'Extremadura, de 372.744 pessetes, 370.000 pessetes en el cas de Castella-La Manxa, quan a la comunitat autònoma de les Illes Balears només 290.000 pessetes. Per tant, serà per aquí també per on haurem de continuar fent feina.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Miquel Nadal en nom del Grup Mixt. Té la paraula el Sr. Portella en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. El Sr. Conseller ha acabat la intervenció afirmant que l'adolescència és una etapa molt difícil; jo ja li confés que m'agradaria tornar-la a passar, malgrat totes les dificultats d'aquesta etapa.

Que en una interpellació cada grup té el seu paper: el grup interpellant és el que interpele i el Govern és el que respon la interpellació, i els grups parlamentaris que donen suport al Govern en tot cas feim una presa de posició i algunes consideracions sobre el que s'ha vist. Intentaré no sortir d'aquest paper i matisar o explicar el que pensam sobre allò que s'ha dit.

Jo tenia esperances en la proposta d'interpel·lació, que és molt escarida a l'hora de formular-la i, per tant, mai no se sap exactament què serà, perquè es parlés de l'ESO, i a la intervenció del portaveu, en aquest cas del Grup Popular, s'ha fet un comentari concret de l'ESO, però ha estat una interpel·lació molt més general que no hi ha pogut entrar.

En el fons jo he vist, Sr. Conseller, alguna idea de dubtar de la reforma, de dubtar de la Logse com a un sistema que pugui..., el sistema que provoqui dificultats en l'aplicació i el funcionament d'aquesta etapa d'ESO, no? Crec que aquesta és un poc l'expectativa que es crea quan hi ha aquest tipus de pronunciaments, però hem de ser clars i hem de dir que la Logse que es va aprovar en el seu moment ha tingut un problema, que és la falta de finançament per fer-la possible. La reforma sense un finançament adequat no pot ser possible. Llavors el problema com sempre és el mateix, que és el problema

del finançament i dels duros que es posen darrere les accions que es pretenen fer, i aquí és on tant hem de treballar des del Govern, com des dels grups parlamentaris, crec, per donar al sistema educatiu, revisar el finançament global del sistema educatiu i el que pertoqui d'aquesta revisió global que correspongui a les Illes Balears, perquè tampoc no ens hem de cansar, i cada vegada que surti una interpel·lació, una proposta, una moció sobre educació, tots recordarem, com ho ha fet el Sr. Nadal abans, quina va ser la posició del Partit Popular quan governava a l'hora d'admetre la dotació d'aquestes transferències educatives a la comunitat autònoma, molt insuficientment dotades i que, per tant, feien permanent la manca de finançament adequat per a l'aplicació de la Logse.

Ho direm cada vegada durant quatre anys per aquest és el pot de la sucre, aquesta és la rel de molts de problemes perquè, com també han dit, si no hi ha finançament adequat difícilment es poden dur accions des del Govern per millorar-les.

El Sr. Jaén, Sr. Conseller, ha explicat que a l'hora de valorar la implantació de l'ESO a les Illes Balears hi ha una falta de dades. És cert que hi ha una falta de dades concretes, però vostè ha dit en la seva intervenció ja algunes dades concretes, específiques, sobre com s'està produint la implantació, i una cosa que ha dit ben certa: encara no està completada del tot aquesta implantació. A Menorca tenim la sort, bé, la sort no, tenim els fruits d'una feina de molts d'anys en tema d'educació -de molts d'anys, de 100 anys- per dir que vàrem ser pioners en aquesta implantació, que per tant en podem estar gojosos, però a altres territoris d'aquesta comunitat la situació no és la mateixa, i la intenció del Govern, que ha manifestat el conseller, de fer progressiva aquesta implantació del primer cicle als centres de secundària, i fer-los sortir dels centres de primària, on encara és avui, amb les dificultats que açò representa, crec que ja és una via d'acció molt concreta.

Ha dit que hi ha opinions diverses, clar, hi ha diversitat d'opinions, com en tot, i ha dit que hi ha preocupació. Lògicament hi ha preocupació sempre que es dona un canvi, sigui en el món que sigui, sigui esport, sigui educació, sigui economia, sigui agricultura, en el món que sigui, quan hi ha un canvi hi ha preocupació, i hi ha de ser, aquesta preocupació.

Jo crec que el conseller també ha dit perfectament en la seva intervenció que aquesta preocupació existeix a la Conselleria, i la relació de treballs, iniciatives, la idea de crear aquest pla pilot a la zona de llevant de Menorca, etcètera, demostra la preocupació i l'actuació davant aquesta preocupació. El Sr. interpellant ha fet una pregunta, un possible projecte de llei sobre creació d'un organisme; jo aquí vull introduir, encara que sia breument, la idea que té la Llei de consells escolars de les Illes Balears, de l'emissió d'un informe anual sobre l'estat de l'educació a les Illes Balears, jo crec que s'ha d'aprofundir i fer possible que el Consell Escolar de les Illes Balears s'implanti, i que faci les funcions per les quals estava determinat.

Ha tornat a parlar l'interpel·lació del tema de la violència. Com que ja va ser objecte d'un debat a una comissió fa pocs dies, jo no hi entraré però, com ha dit el Sr. Conseller, sembla que la violència només es produeix als centres educatius; la

violència està en la societat, i no s'interrelaciona quan parla el Partit Popular de la violència que es produeix en els centres escolars, o que es pugui produir, o la situació d'agressivitat, amb la que es produeix. Ha parlat també del baix rendiment escolar, contradit amb algunes dades ofertes pel conseller, són dades aquestes de l'Ince de fa uns anys, que jo vaig veure fa uns anys, i que jo crec que també ens fa fer una darrera reflexió, ja que tenim poc temps, encara que sigui una darrera reflexió, per vincular una vegada més el que és el funcionament de l'escola amb el que és el funcionament de la societat. Perquè aquestes mateixes dades són les mateixes quan parléssim d'índex de població amb estudis universitaris, o d'estudiants que cursen estudis superiors, etcètera. Baixos, baixos, perquè en aquests anys, amb un model de creixement determinat, amb una filosofia política determinada, del Partit Popular, valors que s'han imposat en aquesta societat de les Illes Balears no són precisament valors com el d'inversió personal en la pròpia formació, a llarg termini, pensar a llarg termini, pensar en els béns humans, que són els propis de la formació de l'educació, sinó riquesa, creació de riquesa ràpida, accés a la riquesa ràpida, accés tot d'una al mercat de treball, encara que sense formació, no inversió en patrimoni humà, competitivitat, possessió de béns..., una sèrie de valors que són els que s'han imposat durant aquests 14, 15 anys a la nostra comunitat com a valors principals, i que són generals, tampoc no són propis només de la nostra comunitat, sinó que són generals, i que serà molt mal de fer poder trastocar, poder transformar en una altra sèrie de valors, que són els que haurien de presidir la jerarquia de valors de la nostra societat, i que l'escola tindria també com a seus.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Pel Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Aquesta interpell·lació que ha presentat el Grup Parlamentari Popular relativa a la situació de l'educació secundària obligatòria a les Illes Balears, als membres del nostre grup parlamentari, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ens feia molta il·lusió ser-hi, veure cap allà on aniria, perquè efectivament amb l'enunciat únicament no teníem elements per saber cap a on s'adreçaria el portaveu del Grup Parlamentari Popular, i ens feia il·lusió entrar-hi perquè és un tema que creim que ens interessa a tots, és un tema que afecta una realitat que per al nostre país resulta fonamental i bàsica, com és el tema de l'ensenyament secundari obligatori. És clar que tot d'una que ha començat el portaveu ja, Sr. Conseller, ens ha sorprès una miqueta, perquè tothom té dret a fer la interpell·lació de la manera com creu que s'ha de fer. No obstant això, vèiem que s'allunyava bastant d'allò que normalment es reconeix com a interpell·lació quan es parla que versa sobre els motius o propòsits de la conducta del Govern o d'una conselleria, en concret de la Conselleria d'Educació i Cultura, però clar, ens ha semblat més que, tal com començava el

portaveu del Grup Parlamentari Popular, assistíem a una sessió de preguntes a on s'anaven formulant determinats interrogants, quina és la situació de l'ensenyament secundari a les Illes Balears, quan pensa presentar a aquesta cambra el conseller un projecte de llei d'avaluació del sistema educatiu, quina educació volem, quins són els límits de la violència als centres escolars, tot formulat en terme de pregunta, en terme de demanar a veure el què.

S'ha entrat en un moment donat alludint al fracàs escolar, a la indisciplina -s'ha dit- a les aules, a la puntuació de determinades dades que ens situen a aquesta comunitat autònoma per davall de la mitjana estatal, s'ha alludit a unes mesures preventives, a la flexibilitat, molt bé, però com a simple enunciat, en cap moment nosaltres hem pogut veure des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista un tractament de qualque motiu o de qualque propòsit del conseller d'Educació o del Govern de les Illes Balears. Tot i amb això, estam d'acord amb el que ha dit el conseller d'Educació, amb la formulació diguem-ne positiva del grup proponent.

Des del nostre punt de vista és bo que aquesta cambra parlamentària tenguí l'oportunitat de tractar el tema de l'ensenyament secundari obligatori, i nosaltres el que sí creim és que val la pena tenir present, entre d'altres assumptes, que encara no ha acabat el curs d'implantació de l'ESO, i que per tant qualsevol tipus de proposta, oferiment, suggerència o iniciativa que pugui sorgir, sempre farà referència a una etapa encara no consolidada, encara no ben establerta, ben implantada.

Un altre segon element que voldríem introduir és que en referir-se el proponent a l'avaluació de les dades que se'ns han estat presentades, lògicament es tracta d'unes proves que han estat fetes des de Madrid, des del Ministeri, per ventura sense tenir gaire en compte i molt present quines són les característiques més pròpies d'aquesta comunitat autònoma de les Illes Balears, i nosaltres voldríem incidir molt més en aquells elements que són característics i propis de la nostra comunitat autònoma.

També voldríem dir que, respecte d'aquestes dades que ens han passat, està clar que quan es fa l'estudi el que governa no és l'actual conseller d'Educació i Cultura, no és l'actual Govern de les Illes Balears, i per tant les dades que se'ns estan donant serien interpell·lants en qualsevol cas per al qui governava aleshores, en el moment en què es fan aquestes avaluacions. Nosaltres el que voldríem, ara com ara, és continuar col·laborant i donant suport a una Conselleria d'Educació i Cultura que sí ha manifestat a través del seu conseller que el que fa comptes fer és, reconeixent que l'etapa d'ESO és la més complexa, com ha dit el conseller, llavors assumir per la mateixa Conselleria d'Educació i Cultura tots els esforços que facin falta per atendre-la de la millor manera possible, i fer que la preocupació de la Conselleria d'Educació i Cultura i la preocupació del Govern de les Illes Balears sobre la problemàtica que afecta l'ensenyament secundari obligatori, pugui de fet donar els resultats que aquesta societat necessita i es mereix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Tirs Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Els canvis normalment són una excel·lent ocasió per fer balanç; i els canvis que s'han produït en aquesta comunitat autònoma haurien de ser una ocasió única per fer un balanç del que tenim, allà on volem anar i com ho farem, i com hi arribarem. I a aquest debat, i a aquestes idees, no és aliè el debat que hi va haver aquí sobre finançació al mes de febrer d'enguany, perquè està relacionat directament la capacitat econòmica de l'organisme del qual depèn l'educació, o qualsevol competència pública, amb la quantitat de diners que es poden dedicar per solucionar els problemes que estan plantejats.

Però aquí, d'una educació que hauria de gaudir d'una bona salut, i no patir problemes més que els inevitables derivats de la gestió diària, resulta que tenim entrebancs, problemes que han sobresortit, que han aparegut quan s'ha produït aquest procés de descentralització com a cap país d'Europa no s'havia produït. A Espanya, que era un dels països més centralistes quant a educació, fa molts pocs anys, ha fet un procés per a una ensenyança descentralitzada, que li deu quedar l'ensenyament exterior, i supòs que Ceuta i Melilla, perquè no he vist publicat que s'hagi produït. Però en relació a la reforma educativa que va començar amb la Lode, amb la Llei Orgànica del dret a l'educació, i després amb la Logse, hi ha un contrasentit claríssim: al Govern d'Espanya no li agrada la Llei, la va votar en contra, i ara es troba que l'ha de gestionar, i l'ha de gestionar òbviament a contracor. Encara que estigui descentralitzada, l'educació secundària obligatòria sofreix les conseqüències d'aquesta implantació i generalització d'una reforma del sistema educatiu, que els seus detractors ja es preocupen de posar-li entrebancs.

Però la interpellació que ha proposat el Grup Popular fa una referència -el temps tampoc no donava per més, i açò també s'ha d'entendre- amb fracàs escolar, elevats rendiments educatius, diversificació curricular, programes de garantia social, absentisme escolar. Quant a avaluació, agafar l'estadística com a veritat absoluta té un perill mortal: si entre dues persones tenen dues gallines, però les dues gallines són d'un, segons l'estadística en tenen una cadascun. I aquí també succeeix una cosa pareguda: un centre o un programa educatiu no és de major qualitat perquè tengui uns resultats acadèmics millors que altres en termes comparatius, sinó perquè compleixi més eficaçment els objectius marcats pel projecte educatiu, que és de l'educació comprensiva, davant una educació selectiva, i açò ho sap perfectament el Sr. Jaén. Passam d'una educació que seleccionava els individus de cada vegada més segons l'escaló que tenien d'ensenyament, i la Logse el que pretén és unificar i crear dues coses fonamentals: per una part crear ciutadans, per una altra part mà d'obra qualificada per a un sistema productiu. La segona part segurament està aconseguida.. La primera part seria la de compromís, la difícil,

que és de quina manera convertim aquests alumnes, no d'ESO, de tot el sistema educatiu, en uns funcionaris que..., en uns ciutadans, però, no funcionaris -en què estaria pensant?- en uns ciutadans que a partir d'estimar-se el seu, la seva consciència de nacionalitat, o de regió, o de poble, tengui una formació contemplant que forma part de la Unió Europea, i açò és un gran repte, perquè no basta amb mesures polítiques, és o ha de ser la conversió dels centres escolars en centres socials d'educació, allà on se sentin compromeses totes les administracions, allà on se sentin compromesos els pares, i sobretot el cos de professors, que oblidam que els professionals són també parts importants del sistema, i que no un canvi de legislació o l'aparició sobtada d'un mecanisme com un institut d'avaluació -avaluar què, i amb quines condicions?- no ho resoldria ni de prop.

Donaria per més, però el Sr. President té raó. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons, efectivament no li hagués permès molt més temps.

Té la paraula per replicar l'autor de la interpellació, Sr. Diputat Manuel Jaén i Palacios:

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. En este turno de réplica haré referencia a algunas cuestiones que no he podido expresar en la primera intervención, y desde luego tengo que referirme a algunas cosas que no quisiera entrar en debate con quienes no son interpelantes, que fijan aquí la posición de su grupo parlamentario, pero se dedican, pues eso, a hablar de Madrid, y de no sé qué, que yo creo que no es ésa la cuestión. Aquí estamos interpellando al conseller, por tanto a mí no me miren cuando hablen, porque a mí no me interpelan. Encantado, ¿eh? Me parece perfecto que se dirijan a mí, y me miren y me digan no sé qué, pero es al Sr. Conseller a quien interpelamos. Por tanto, les agradezco esas miradas, pero hago esa observación.

Sr. Conseller, unas cuestiones previas. Usted ha hecho aquí una intervención modélica del método Olendorf, yo le pregunto unas cosas, y usted me contesta otras, es un método perfecto, en los debates políticos, en la radio y en la televisión es un método muy conocido, el método Olendorf: "pregunte usted lo que quiera, que yo contestaré lo que me parezca". Perfecto, está usted en su derecho, pero he hecho unas preguntas al principio, que no me ha contestado: organismo evaluador, hablaré del Sr. Portella, porque lo ha dicho, se ha referido a mí, de los consejos escolares, Sr. Portella, no tiene nada que ver, un consejo escolar es un órgano de participación, no de evaluación, no es un órgano que haga evaluación del sistema educativo. Aquí el informe del consejo escolar del Estado es uno, el Ince es otra cosa, de gente que sabe lo que dice; el consejo escolar participa, da su opinión sobre cosas, pero sobre temas científicos pues no suele opinar quien no sabe,

aunque suele ser corriente, suele ser muy corriente que la gente opine sobre lo que no sabe.

Hay unas cuestiones, dicho esto, que son importantes, el papel de los padres y el papel de los profesores. No ha habido tiempo para expresarlo. El informe del Ince hace especial hincapié en una de sus ponencias sobre este tema, de la evaluación, porque se evalúan, como es natural, muchas cuestiones. Y dice que hay una especie de distanciamiento entre los padres, asociaciones de padres y madres, y los centros docentes. Es verdad que la participación, afirma el Ince, de un 12% creo recordar, es muy escasa, y esto hay que mejorarlo. ¿Cómo? Pues la ley del consejos escolares, que el Gobierno va a remitir aquí, esperemos que lo haga. Yo tengo serias dudas, tengo un borrador que no me atrevo a enseñarlo porque no vaya a ser que digan que lo he obtenido de forma subrepticio, por tanto, ante eso procuro, lo tengo aquí debajo, no lo voy a enseñar.

En segundo lugar el papel del profesor, la formación inicial y la formación permanente. Sobre la primera poca cosa tenemos que decir, la formación inicial, porque claro, no tenemos competencias para esas cuestiones, pero se apunta un poco a una formación universitaria de ciclo largo, eso es lo que se está apuntando desde los especialistas. Y la formación permanente, pues sí que tenemos mucha cosa que hacer, la formación continua del profesorado, pues yo creo que eso hay que abordarlo de forma seria. He hecho referencia a unas jornadas, sus conclusiones son las que son, creo que son importantes como material de entrada, no quiero decir que todo vaya a misa, como vulgarmente se expresa uno, pero creo que son conclusiones importantes para reflexionar a ver qué podemos hacer aquí, porque los males, es verdad, aquí no hay una enfermedad, las enfermedades son muchas, y todas se manifiestan en el enfermo de una manera distinta, aunque la enfermedad sea la misma. La categoría, lo singular, es verdad, y esas conclusiones nos sirven a nosotros de esas jornadas como punto de partida y de reflexión.

Hay una referencia que se ha dicho respecto a los datos. Yo no he hablado de evaluación del sistema educativo, he dicho del rendimiento escolar, el rendimiento escolar es una componente de aspecto académico. Por tanto, no hago ninguna reflexión más, y no son datos derrotistas, Sr. Conseller, yo los he leído, y he dicho que en comprensión lectora estamos en el lugar 8 de 15, en literatura 12 de 15, matemáticas 11 de 15, naturaleza 7 de 11, geografía e historia 9 de 11. Bueno, son los datos que son; el lugar noveno, es decir el antepenúltimo, por la cola, estamos en descenso de promoción. Yo no hago ninguna valoración sobre esto, los datos son los que son. Es verdad que los datos en estadística son engañosos, porque estos datos están muy concentrados, y no hay la desviación típica, la media la tengo calculada, un servidor se entretuvo (...) la desviación típica es muy escasa, están muy concentrados.

Pero, dicho esto, yo creo que el diagnóstico éste del sistema educativo es preciso, no podemos esperar a las últimas, hay que hacer un diagnóstico continuado, creo que es normal que cada cierto tiempo se evalúe el sistema educativo: profesores, alumnos, centros, en fin, las relaciones en los centros, la

función directiva, etcétera, y eso no se puede esperar a lo último, cuando ya a lo mejor el avión pues ya está en picado entrando. Hay que hacer evaluaciones formativas, que (...) técnico es término exacto, no para sancionar, sino formativas, para ver cómo se hace el procedimiento del *feed back*, de retroalimentación al sistema para que se vaya mejorando. Conocer para mejorar. Y no vale, por tanto, buscar las culpas. Ante un problema yo creo que lo más sensato, sobre todo si es un problema de esta naturaleza, lo más sensato no es buscar las culpas, es decir, ante un problema así lo que hay que decir es cuál es el problema y cuáles son las soluciones, en vez de decir quiénes son los culpables, como se apunta habitualmente desde otros escaños de este parlamento.

Ha hecho una referencia también el conseller a educación y sociedad. Mire, yo recuerdo todavía una de las asignaturas de quinto de carrera, que era pedagogía social, y recuerdo uno de los cursos de doctorado que hice en estos temas, por tanto si no me refiero a ello, perdóneme usted, no me quiero referir porque a lo mejor les cansaba, iba a hacer aquí una disertación sobre educación y sociedad, y sociedad y educación, porque es un proceso que no es reflexivo, que es simétrico, con influencias muy distintas, pues yo simplemente le remitiría al diagnóstico del Ince, al apartado número 109 del diagnóstico, y ahí se recoge todo lo que es el tema éste.

Yo agradecería que el conseller me contestase a las preguntas porque el Reglamento, Sr. Buele, dice que una interpelación son muchas preguntas. Eso es una interpelación. No lo dice así, de esa manera, pero eso es una interpelación. Yo pregunto y el conseller contesta. Por tanto, la he hecho perfectamente la interpelación, porque si no, el presidente me hubiese llamado la atención, pues he hecho una interpelación como corresponde, es decir, preguntas, y el conseller pues contesta o no contesta.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jaén Palacios. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Jaén, he dit abans, i ho han dit poc més poc manco tots els que han intervengut, que l'educació secundària obligatòria, l'educació en general era una temàtica i una problemàtica prou complexa. Com que és evident que avui la rigidesa del Reglament no ha permès parlar-ne amb tota la seva complexitat, sollicitaré una compareixença per poder tractar a fons els temes educatius que fan referència a l'educació secundària obligatòria, perquè creim que el tema realment val la pena.

El Sr. Jaén em diu que jo he fuit d'estudi. Jo francament, Sr. Jaén, crec que si jo he fuit d'estudi, vostè s'ha vaporitzat

d'aquesta sala de plens durant la meua intervenció, perquè jo estic absolutament convençut que he parlat de qüestions que feien referència a l'educació secundària obligatòria. Si resulta que no he parlat de l'educació secundària obligatòria, segons el seu parer, perquè no li he contestat la pregunta, l'única pregunta que m'ha fet, tranquil, és que no m'ha bastat el temps, i ara li faré:

El tema de l'òrgan d'avaluació que vostè demana que es creï mitjançant un projecte de llei, nosaltres tenim clar que s'ha de crear aquest òrgan d'avaluació. En aquest moment estam preparant una espècie de proposta de com ha de ser, quines funcions ha de realitzar, quina composició ha de tenir. Allò que no estic en condicions de dir-li en aquest moment és si serà una llei de Parlament o si tan sols bastarà un decret de creació, perquè tenim tendència a anar a crear un organisme que generi la mínima quantitat de burocràcia administrativa possible, i més aviat sigui un nucli convingut amb altres institucions, amb l'Estat, amb l'Ince, amb altres comunitats autònomes, evidentment amb la Universitat de les Illes Balears, i tenguim un nucli diríem dedicat exclusivament al tema. En qualsevol cas valoram com a important l'instrument d'avaluació que vostè proposa que es creï, i hi estam fent feina.

Després ha dit una cosa que, segons em diuen una sèrie de directors generals que són aquí, no acaba de ser del tot certa; ha dit que existia un conveni entre l'Ajuntament de Palma i la Conselleria per tractar el tema de l'absentisme escolar, i nosaltres no la teníem. He de dir que existeix un grup de treball de la Direcció General d'Ordenació i Innovació amb l'Ajuntament de Palma i altres ajuntaments per revisar el protocol sobre absentisme escolar que, com sap vostè, és una competència dels ajuntaments, i es treballa sobre absentisme puntual, absentisme crònic, i s'estan perfilant tota una sèrie de programes per prevenir l'absentisme, i establir programes que evitin l'absentisme, absentisme que en alguns casos a la ciutat de Palma, com ha dit vostè, són realment preocupants.

I ara passem, els pocs minuts que em queden, a parlar d'algunes de les línies de treball a les quals està fent feina la Conselleria. I evidentment una cosa que haurà de sortir, com ha dit molt bé el Sr. Portella, i abans havia dit el Sr. Nadal, és el tema dels recursos econòmics disponibles. La Logse, una llei que no va tenir una llei de finançament que l'acompanyàs i la desenvolupàs, un sistema educatiu que ha estat transferit per l'Estat a les comunitats autònomes sense aquest acompanyament de finançament que era necessari per a aplicar la Logse, cosa que han encomanat a les comunitats autònomes, la qual cosa la immensa majoria de les comunitats autònomes, exceptuant les espavilades de l'any 98 i 99, que han sabut negociar un bon finançament amb l'Estat, cosa que no va fer les Illes Balears, tenen en aquest moment un sistema educatiu absolutament descapitalitzat, i amb unes mancances de recursos impressionants. Per tant, serà absolutament necessari que si el Govern de l'Estat que es formarà pròximament té el mínim de responsabilitat i de solidaritat territorial, faci un refinançament generalitzat a gairebé totes les comunitats autònomes, a més a més del que pertoca a les Illes Balears, com vaig demostrar perfectament.

L'atenció a la diversitat és una intervenció educativa que costa molts de doblers, i en general quan es parla del diagnòstic del mal de l'ESO, sol haver-hi un consens universal sobre el fet que falten recursos humans. A la conselleria en aquests moments creim, i ja ho comencen a pensar determinats professors i centres també, que ja probablement hi ha una quantitat de recursos humans suficients, això no vol dir que no es pugui incrementar puntualment i excepcionalment a determinades zones i a determinats centres, i d'allò que es tracta sobretot és, en aquests moments, d'incrementar la qualitat organitzativa de l'ús d'aquests recursos humans per atendre la diversitat, i en això estam treballant, com li he dit fa una estona.

D'altra banda, una línia que tenim molt clara és que els grans protagonistes de les línies de millora que es produiran a l'educació secundària obligatòria sobretot són els professors, els professors que estan a peu d'obra cada dia i que conviuen amb els alumnes, i que pateixen les dificultats de tots els problemes que existeixen a educació secundària. Em comprometo, i així ho feim des de fa mesos, a ser absolutament sensibles a les propostes, a les solucions que ens indiquin aquests professors.

També ens comprometem a generar una nova dinàmica, que és que més recursos humans, o els recursos humans necessaris per a aquells centres que prèviament s'hagin compromès en fer un projecte d'atenció a diversitat del centre, i que s'hi hagin implicat els membres del claustre. L'educació compensatòria i l'atenció a la diversitat no és una qüestió de professors aïllats a dins el centre, sinó que és una qüestió que ha de ser compartida per la totalitat de professorat dels claustres, i els hem d'animar i els hem d'incentivar perquè ho facin així, donant-los determinades facilitats i compensacions.

D'altra banda un dels grans problemes que hi ha -i ja acab amb això, la llista també quedarà molt abreujada- és el tema d'aquells alumnes que encara no tenen 16 anys, que no poden participar a programes de garantia social, i que es demostra que no han acabat de treure el rendiment als programes de diversificació curricular que hi ha als propis centres, que per cert li he de dir que a les Illes Balears hi ha 90 grups de diversificació curricular, i hi ha 26 grups de garantia social, quantitats prou notables. Aleshores, per a aquests alumnes que, repetesc, no tenen 16 anys i estan despenjats d'una manera dura del sistema educatiu, estam treballant en l'elaboració d'una possible regulació que permeti, mitjançant la creació d'una unitat d'adaptació curricular, poder donar resposta a les necessitats d'aquest alumnat, i donant-los resposta aconseguirem integrar-los amb una posterioritat al sistema educatiu mateix o al sistema laboral. I, evidentment, una de les formes bones que crec que han sortit per iniciativa fonamentalment d'un centre, que és el Cap de Llevant de Menorca, és la constitució d'aquestes aules externes, una aula externa que s'ha creat a Maó, per a alumnes també que no tenen setze anys i que, continuant essent alumnes del centre, són orientats cap a tallers externs, tutoritzats pels professors dels mateixos centres i s'està demostrant que això pot ser una línia.

Creim que, respectant absolutament l'esperit de la Logse i evidentment la caracterització global de l'etapa de l'Eso, s'ha de tenir el coratge suficient, així ho demana la immensa majoria de professors, jo crec que així ho necessita la societat si vol descarregar a l'escola determinades problemàtiques per introduir aquestes iniciatives i introduir-les des de l'administració, vigilar-les des de l'administració, esser molt rigorosos a l'hora de donar carta blanca a aquestes iniciatives, no es tracta de generalitzar-les ni molt manco, són fets d'excepció. I això creim que és molt millor que que espontàniament els centres vagin adoptant mesures en aquesta línia. Esper que pròximament tindrè ocasió d'explicar amb més detall aquests temes que afectes l'educació secundària obligatòria.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Educació.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 384/00, dels grups parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista, i Mixt, relativa a hospital Verge del Toro de Maó.

Substanciada aquesta interpell·lació, passam al següent punt de l'ordre del dia, que és el tercer, proposicions no de llei. La primera, proposició no de llei 384, presentada pels grups parlamentaris Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista i Mixt, relativa a l'Hospital Verge del Toro de Maó. Té la paraula, per defensar la proposició no de llei, el diputat Sr. Gascón.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Presentam avui aquesta proposició relativa a l'hospital de l'Insalud de Menorca, l'hospital existent i el futur hospital que l'Insalud va decidir fa prop de dos anys que s'havia de construir per substituir l'existent, el Verge del Toro, que es va fer a principis dels anys cinquanta.

Nosaltres creim que aquest hospital és necessari, que és una bona solució per a la sanitat de Menorca, però estudiant el pla funcional que ha fet l'Insalud, veim que tan sols es planteja l'existència de 132 llits, és a dir sis llits més dels que hi ha ara actualment, que són 126. I nosaltres, d'entrada, i encara que estam d'acord que avui no és tan important el nombre de llits com fa uns anys, perquè les noves tecnologies, com la cirurgia ambulatoria de què tantes vegades hem parlat, no és tan important, sí que creim que uns mínims s'han de mantenir, i els mínims és pensar que a Menorca ara hi ha 1,88 llits per mil habitants, que és la taxa més baixa de l'Estat. Jo sé que quan es compta es fa per comunitats autònomes, però el cas de les Illes és diferent, perquè no podem comptar tota la comunitat atès que hi ha una concentració més grossa a Mallorca, cosa lògica, però hi ha la insularitat que s'ha de valorar.

Dic que hi ha 1,88 llits per mil habitants i si es fan els 132 llits que es pretenen fer passarem a 1,99 que continua essent l'índex més baix de tots.

Nosaltres consideram que, tenint en compte la llista d'espera real que existeix a l'hospital i l'ocupació que existeix descomptant, com es fa a d'altres hospitals, els serveis de psiquiatria i els de pediatria, són totalment insuficients.

Hem encarregat un estudi on ens basem en les mateixes dades que ha fet l'Insalud, dades de l'any 87, i ens surten que es necessiten devers 160 llits. L'Insalud al seu pla funcional juga sempre amb una forquilla d'entre 129 i 154 llits, i això sí, valora, a l'inici del pla funcional, que la nostra comunitat, que Menorca en concret, té una aflluència turística important, i també diu que els plans funcionals no inclouen, normalment, els llits de psiquiatria als hospitals. En aquest cas, sí s'inclou, i després, quan aquest pla funcional està acabat, ens quedem que agafen la part baixa de la forquilla, que són 132 llits. I nosaltres, a l'estudi que hem encarregat, sí hem valorat altres paràmetre que no són tan sols la població de dret de Menorca.

Nosaltres hem comptat que l'any 97 es varen produir a Menorca 1.176.000 entrades, que hi ha l'oferta turística legal de 43.000 places, a la qual hem d'afegir probablement una oferta no comptabilitzada, i a més, també hem valorat, i això és important, que l'any 97 es varen atendre 1.680 persones sense targeta sanitària a Menorca i que el 5% dels ingressos que es van produir a l'hospital, eren de persones de fora de l'illa, de fora de l'illa vull dir que no tenien targeta sanitària a Menorca.

Tot això i sobretot, insistesc, les dades d'activitat que si les miren al pla funcional de l'Insalud, ens fa demanar que hi hagi un nombre de llits més gros. De totes maneres, com podran comprovar, la proposició que plantejam és una proposició oberta, en cap moment no demanam un nombre concret de llits i tan sols que sigui l'Insalud qui faci una revaloració de les necessitats de llits a Menorca.

El que sí volem recordar és que des de fa pocs anys cap aquí, els últims anys, a Menorca s'han creat 97 places de llits aguts privats. Jo estic segur, i vostès convindran amb mi, que una empresa privada, i és absolutament lícit, si fa un hospital és perquè pensa que pot treure negoci, per tant, dir que no hi ha mancança de llits a Menorca, públics a Menorca, jo crec que és irreal. Fan falta llits, s'han creat 97 llits privats i, per tant, jo crec que l'Insalud és qui ha d'actuar.

Després, a la proposició, demanam que per mantenir la funcionalitat que es necessita a l'hospital en tant no es construeix el nou, que estarà acabat, sembla ser, durant l'any 2003, es facin les inversions per mantenir el centre i que la Direcció Territorial va xifrar en 400 milions de pessetes, per a aquest any, hi ha pressupostats 75 milions, dels quals 20 són per a tecnologia, 20 és la xifra més baixa dels últims deu anys, 20 milions per a tecnologia i la resta per a obres. Nosaltres consideram que són pocs doblers i s'ha de demanar que l'Insalud faci un esforç, que jo no dubt que ja el fa, però ha de fer un esforç superior.

Per altra banda, demanam l'externalització de determinades unitats de l'hospital entès, no com el contracte de serveis privats per l'empresa pública, sinó el fet que determinats serveis que són ara a l'hospital, com pot ser el cas del

laboratori, puguin sortir de l'hospital per descongestionar i poder ocupar aquestes zones per altres serveis.

I, finalment, de la tecnologia ja he comentat el que em semblava adequat, creim que s'han d'adequar les plantilles a la nova cartera de serveis que ha dit l'Insalud que ha de fer l'hospital nou en el futur. No és possible fer les plantilles directament l'any que s'obre l'hospital, vam tenir confiança que això s'augmentaria ara, es va dir que hi havia un augment de plantilla de 18 persones, però lamentablement, en els pressuposts de l'any 2000 hauran comprovat, si han vist els pressuposts de l'hospital de Menorca, que aquest augment de plantilla no és pressupostat. Això té solucions, però és evident que si avui hi hagués les transferències, aquesta plantilla no estaria inclosa a les transferències.

Res més, tan sols demanar que s'aprovi aquesta proposició que redundarà en benefici de la ciutadania a Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascón. Grups que vulguin intervenir? Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Lògicament la posició que fixarem sobre una proposició no de llei que firmam nosaltres serà favorable, no pot ser d'altra manera, no és possible presentar una proposició no de llei conjunta i tenir un altre posicionament. Hi ha una voluntat unànime entre la població sobre la importància de l'atenció sanitària com un dels principals components de la qualitat de vida d'una societat. La mateixa unanimitat existeix a Menorca en considerar l'edifici i les instal·lacions de l'Hospital Verge del Toro de Maó, com obsoletes, després de tants anys, que no responen a les necessitats actuals de la sanitat pública a Menorca.

Responent a la campanya social que es va originar fa uns anys, sobre l'anunci d'inversió en reformes i rehabilitació de l'edifici actual, que és el primer que es va dir, l'Insalud ja va decidir la construcció d'un nou centre hospitalari que, en teoria, ha d'estar en funcionament l'any 2003, en teoria, aquesta és la previsió. Aquest projecte de nou hospital no hauria de suposar, com està passant, que s'ignorin necessitats bàsiques de les actuals instal·lacions, i aquest és un aspecte de la proposició que presentam. No es pot admetre que amb la idea que ja ho tendrem a l'hospital nou, en el nou edifici, s'estiguin deixant deteriorar les actuals instal·lacions i s'estiguin malmetent serveis i necessària atenció que han de rebre els pacients.

Lògicament, quan es tracta de construir un nou hospital, s'ha de preveure d'acord també amb les necessitats presents i futures. Una d'aquestes, possiblement la més important que ja ha exposat el Sr. Gascón, fa referència a la capacitat de llits del nou centre. La previsió que apareix al pla funcional per ventura ens ha de preocupar, ja que és palesa la insuficiència de les previsions. Des de la nostra força política a Menorca, des

d'Esquerra de Menorca, defensam des del principi que el nombre de llits, la capacitat s'hauria d'aproximar-se al 170 i defensam un nombre concret, determinat, que el defensam perquè creim que ha de ser aquest. Molt per damunt dels 132 que es preveuen. L'actual hospital, que ja té més de 40 anys, en disposa de 126, l'increment és molt mínim en comparació amb el que es va preveure en aquell moment o el que és actualment amb el que es preveu en el nou hospital.

És natural que una nova inversió de futur ha de preveure, no només les ratios de llits hospitalaris per habitant, com ha dit el Sr. Gascón, sinó també l'increment de la població i les necessitats de la població flotant estacional tant dels treballadors que resideixen a Menorca durant la temporada turística, com també dels mateixos visitants. No és només el nombre total de llits, sinó també com es vol fer, si el projecte preveu 50 habitacions individuals i la resta, de 82 places, en habitacions col·lectives, no individuals, creim que igualment s'ha de defensar, si volem treballar per la millora de la sanitat pública, la totalitat de places en habitacions individuals.

En els pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2000, ha suposat una baixada generalitzada d'inversions en diferents ministeris a les Illes Balears, sempre justificada per la cançó de la contenció o reducció del dèficit públic. I no ens podem acostumar a aquests maltractaments, no podem deixar d'invertir per fer-nos ressò de la preocupació creixent sobre si el nou hospital de Menorca cobrirà o no les necessitats. És per aquest motiu que aquesta proposició no de llei que presentam els grups en aquest parlament, ja va ser presentada i aprovada al Ple del Consell Insular de Menorca, perquè és un tema menorquí i, per tant, ja va ser considerada al consell insular, i ara es considera aquí. I crec que aquest és un bon moment, perquè el Parlament es pronunciï favorablement, perquè, de fet, fa pocs mesos, el secretari general d'Assistència Sanitària, el Sr. Núñez Feijoo, en resposta al senador autonòmic, Sr. Manuel Cámara, manifestava, *"quiero decirle que en el asunto de las camas, no digo que no pueda retocarse, si es necesario, por consiguiente no discutimos en modo alguno que el número de 132 camas a que usted se refiere sea definitivo, pero sí una cifra que parece razonable, con independencia, si es necesario, que se puedan replantear este tipo de cuestiones"*, i com que és necessari, es pot plantejar, i des del Parlament tenim l'obligació de fer possible aquest replantejament.

I es tracta d'una proposta d'acord, aquesta que oferim els grups, molt raonable i no maximalista. No deim que es reclami una capacitat predeterminada, sinó que s'estudiïn a fons les necessitats reals de llits al nou hospital, i de construir-los segons aquesta necessitat real. I també, un segon punt, que fa referència a la necessitat d'actuar a les actuals instal·lacions, infraestructures i equipaments, perquè no pot ser que amb la previsió en l'horitzó del nou hospital, es desatenguin i es deixin de tenir presents els problemes que l'actual infraestructura presenta per a la correcta assistència sanitària a l'illa de Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Fiol, en nom del Grup Popular, té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Gascón. Vull dir, vull començar dient que votarem favorablement aquesta proposició no de llei, si s'avé, com va fer en el debat que es va suscitar al Consell Insular de Menorca, a retirar una línia referida específicament que es feiria de mort la sanitat pública a Menorca, que crec que va ser un acord que ja es va produir al Consell de Menorca i que es podria reproduir en aquest parlament.

Per tant, donarem suport a aquestes tres peticions dirigides a l'Insalud que avui es fa, que avui es duen aquí, però l'ocasió mereix que parlem, almenys uns moments, de tota aquesta qüestió, parlem uns moments de la qüestió de l'hospital de Menorca.

Vull dir, fonamentalment, que el debat suscitat envers la qüestió dels llits, com vostè sap perfectament, és un debat complex, difícil, en el qual no s'ha de deixar de dir, i a més ja s'ha dit als mitjans de comunicació de Menorca i ha estat motiu de discussió entre la diputada Cerezo i vostè mateix, que hi ha un aspecte sociosanitari que ha de ser desglossat del que és l'atenció a un hospital d'aguts, i que aquesta és una responsabilitat que correspon a les institucions autonòmiques com saben tots i com tenim acceptat per part de tothom, amb independència que es pugui formar part de plans de caràcter nacional. I que, a més, vostè, jo crec que encertadament ha comanat les feines necessàries per determinar les necessitats a Menorca, d'un vertader pla sociosanitari, i vull dir que aquesta és una de les qüestions que la consellera, segurament, es va trobar a mig fer, com diu un article de periòdic recentment publicat, damunt la taula de la conselleria, perquè aquest és un tema que necessàriament s'ha d'abordar i que necessàriament s'ha de resoldre.

Però a mi em sembla que debatrem fins a l'extrem de voler determinar el nombre exacte de llits que hi ha d'haver a un hospital d'aguts, no és feina que correspongui a aquest parlament. I, per altra banda, vull dir també que el pla director no és fruit del caprici ni de la improvisació, sinó que és fruit d'un estudi tècnic elaborat per especialistes d'Insalud i escoltant també les persones que treballen a l'hospital de Menorca, escoltant les persones que hi fan feina, metges, ATS, personal col·laborador d'aquest hospital. Per tant, pensam que s'ha fet amb seny i amb esma, amb independència que puguem compartir que s'elevi a Insalud la reconsideració d'alguns d'aquests aspectes com pugui ser el nombre exacte de llits que li vull dir, *avantmatch*, que és un tema que em preocupa poc. Jo crec que han muntat una mica un debat, i li ho dic amb tota simpatia, per fugir del debat sociosanitari. Que n'hi hagi 130 o 140, no resoldrà el problema d'un hospital que té una ocupació mitjana d'un 75% o d'un 80% com a màxim, sempre, llevant punts molt concrets, amb llits disponibles, a una època on, precisament s'ocupen llits que haurien d'estar atesos, com tots sabem, per l'atenció sociosanitària.

Respecte de la segona qüestió que es planteja, valoram l'externalització de determinades unitats de l'hospital, jo crec que hi podem estar completament d'acord, i demanam també la plena funcionalitat de l'hospital durant el període que va des d'ara fins que es pugui inaugurar el nou centre, però, també he de dir, que de la mateixa manera que ens adherim i ens sumam aquesta proposició, no es pot dir d'una forma radical que no s'hagin anat fent millores i que no es vagin plantejant millores, i permetin-me que els digui que no es pot dir, d'una forma un poquet alegre, com s'ha fet per part del Sr. Portella, em sembla, que no s'han incrementat les inversions d'Insalud a les Illes Balears i específicament a Menorca, podem discutir si l'increment és suficient o no, és més o menys, però els pressuposts d'Insalud, a la nostra comunitat, naturalment que s'han incrementat, i tenc les dades exactes per si les vol conèixer, estic segur que les coneix, i també la despesa d'Insalud a Menorca s'ha incrementat, naturalment, i s'han pressupostat inversions, també inversions, a part dels 500 milions per a l'hospital, s'han plantejat inversions tecnològiques, que vostè em podrà dir que són insuficients, jo tècnicament no estic en condicions de discutir-li, però el que sí puc discutir és que no es pot donar per bona aquesta presumpta sensació que es vol donar que l'hospital ha quedat aturat, no ha millorat ni millorarà fins que s'obri el nou hospital. Això no és així, es van fer inversions, jo puc parlar de la UCI que s'ha equipada tecnològicament i que s'inaugurarà durant aquest any, pens, també la contractació de personal per atendre aquests malalts que hagin de visitar aquestes instal·lacions, per tant, crec que també, el tercer aspecte, que es demana, "començar a adequar les necessitats de les plantilles i de tecnologies a les necessitats del nou centre i a la seva cartera de serveis", també, jo crec que es va produint d'una manera progressiva, d'una manera pausada, per ventura, però no d'una manera, en qualsevol cas, aturada i, així, es ve afrontant, per tant, la millora de l'atenció als malalts.

Clar, el problema és que aquest debat no escapa a dues consideracions, al lector atent que crec que som o procur ser, no li passa per alt, i vostè avui ho ha dit aquí a més d'haver-ho dit als mitjans de comunicació, a algun article recentment publicat, deixant a l'aire una pregunta respecte que el Partit Popular pretén que només es facin un nombre de llits, perquè així pugui créixer el sector privat. Sí, perquè vostè acaba dient: "*¿quieren sólo estas camas por esto?*" No, escolti, que nosaltres pensem, com jo pens i crec que pensa el Grup Popular i crec que el Partit Popular no té cap problema de dir-ho, que és bo que hi hagi un sector privat a la sanitat, és un debat molt llarg i molt complex, això no implica que no estiguem convençuts que el sector públic ha de millorar i s'ha de modernitzar i ha d'oferir cada vegada millor cartera de serveis. Com no hi estarem d'acord, si és el Partit Popular qui farà un nou hospital a Menorca, públic?, com no estarem d'acord amb aquesta qüestió? Més que ningú, segurament. Per tant, tenim absolutament clar que per aquesta banda no es pot posar en dubte que el Partit Popular vol una assistència pública, gratuïta i equitativa per a tots els ciutadans de Menorca, amb un hospital modern que pot estar posat en marxa l'any 2003.

I, per altra banda, el segon aspecte no volia passar per alt en aquest debat, és el que he esmentat al començament, els llits

sociosanitaris. Crec que és un tema que durant aquesta legislatura segurament tindrèm moltes ocasions de parlar-ne, perquè crec que és un tema respecte del qual hi ha una demanda molt intensa a les Illes Balears, a Menorca, també a Mallorca, a Eivissa i a Formentera i que haurem de donar, els que tenen la responsabilitat, una resposta i naturalment tindràn la nostra cooperació i col·laboració perquè aquesta resposta sigui immediata, eficaç, eficient i que els ciutadans tinguin resposta a aquesta demanda tan present. Però clar, aquí naturalment es necessitaria la cooperació del Govern balear i la seva participació activa, perquè jo crec que qui ha de desenvolupar un pla d'atenció sociosanitària és el Govern balear i, naturalment, això s'ha de fer amb la col·laboració dels consells insulars.

I, de la mateixa manera que jo el felicitava perquè ja es posen en marxa els mecanismes per tenir un estudi que expliqui els mecanismes i les necessitats certes que puguin existir a l'illa de Menorca, també he de lamentar que vostè no estigui a la carterà d'intencions de la consellera, perquè a un article, com he esmentat abans, però m'hi vull tornar a referir, publicat molt recentment als mitjans de comunicació, a la *Ultima Hora* de dissabte 1 d'abril, la consellera, en un exercici desconegut en aquesta comunitat, d'autobombo, explicava les seves actuacions des que havia arribat a la conselleria, on no es feia res, i des que hi és ella, amb aquests nou mesos, s'han pràcticament resolt moltíssimes qüestions i moltíssims de problemes, però oblidava parlar de l'atenció sociosanitària i de l'atenció sociosanitària a Menorca. Per tant, jo li aconsell que es mogui amb agilitat, la consellera és a una tertúlia a la zona de premsa, es mogui amb agilitat i que li faci veure la necessitat d'abordar aquesta qüestió. De totes formes, vostè té el marge que té anunciat un segon article on esper que tenguem cabuda també aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol en nom del Grup Popular. Vol intervenir el Sr. Gascón per contradiccions?

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc dir que jo vull creure que és el Govern al qual dona suport el Partit Popular qui farà l'hospital, no el Partit Popular, però ho confonem moltes vegades, el Govern és qui ho fa, no el Partit Popular.

Jo mantenc que les inversions en tecnologia a Menorca són les més baixes dels darrers anys, i si vostè té proves per demostrar el contrari, ho pot demostrar.

Respecte de l'ocupació del 75%, jo crec que he manifestat, des de la tribuna, que descomptant els malalts de psiquiatria, que es com es fa als altres hospitals i com diu l'Insalud, aleshores veurà com l'ocupació és més alta.

El tema dels llits privats, bé, és cert, s'han fet 97 llits privats i aquí només se'n plantegen 132 de públics, per alguna cosa serà, els privats també són plens, Sr. Fiol.

I he deixat pel final el tema del sociosanitari aquest. Bé, jo he de dir que al Consell Insular de Menorca no hi havia res de sociosanitari en el moment que vam entrar nosaltres. Al govern a mi em varen donar un document de 27 pàgines, no sé si era l'únic que hi havia, però és el que jo tinc, i és cert que aquesta legislatura, i això ho va dir vostè a l'anterior, i és cert, que és la legislatura sociosanitària, però hem d'anar alerta amb això dels malalts sociosanitaris, és estrictament fals que l'ocupació de l'hospital Verge del Toro i d'altres, sigui més alta per als sociosanitaris en general, hi haurà alguns malalts sociosanitaris, però no gaires, i li ho dic perquè això és perillós, molt perillós perquè estam posant en dubte també el treball dels metges dels hospitals. A veure si em segueix en el que li diré: si l'Hospital Verge del Toro té una estada mitjana de 5,41 dies, i la mitjana dels hospitals del seu grup, del grup 1, la té del 6,32, és a dir, més alta, i el grau de complexitat, que és un altre barem que es fa, a l'Hospital Verge del Toro és superior en un punt de la mitjana dels altres hospitals del seu grup, si és veritat que hi ha molts malalts sociosanitaris, vol dir que es forcen altes molt ràpidament abans d'hores, perquè hi ha malalts d'aquests, i això vol dir que no s'actua com toca.

És molt perillós, això, vostè no vol dir això, jo ja ho sé, però és molt "manit" el tema sociosanitari, Sr. Fiol, molt. I no es pot donar sempre les culpes als sociosanitaris, nosaltres hi treballem, el Govern també, vostès diguéssim que també hi van treballar, però alerta amb les estades mitjanes i els sociosanitaris, a 5,41 de mitjana, d'estada mitjana, no em digui que hi ha malalts sociosanitaris, perquè és mentida i, si no, deim que els professionals actuen malament. No és això, Sr. Fiol, i això, un dia n'haurem de parlar llarg.

Gràcies.

Per altra part, dir que acceptam la proposició del Sr. Fiol, de treure aquest paràgraf que supòs que és des de "nou centre" fins al punt i seguit.

EL SR. PRESIDENT:

Si ho hem entès bé, Sr. Gascón, el que plantejam a votació és la proposició no de llei menys les línies que diuen "per arribar al 2003 sense desfasaments irrecuperables que fereixen de mort la sanitat pública de Menorca"?

EL SR. GASCÓN I MIR:

Exactament, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. És el proponent qui ha d'acceptar, vostè ha proposat la transacció, el proponent l'accepta, per tant, demanaria si es pot entendre aprovada amb aquesta modificació plantejada pel Grup Popular i acceptada pel grup proponent, si

s'accepta per unanimitat la proposició no de llei. S'accepta? Molt bé.

Queda aprovada la proposició no de llei presentada pels grups Socialista, PSM-Entesa Nacionalista, d'Esquerra Unida i Ecologista i Mixt, relativa a l'Hospital Verge del Toro de Maó.

IV.- Debat de l'esmena a la totalitat, amb sol·licitud de devolució al Govern, RGE núm. 223/00, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei RGE 4521/99, de modificació de la Llei 2/1999, de 24 de març, general turística de les Illes Balears en matèria d'habitatges turístics de vacances.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és el debat de l'esmena a la totalitat, amb sol·licitud de devolució al Govern 223, presentada el Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei 4521, de modificació de la Llei 2/1999, de 24 de març, general turística de les Illes Balears, en matèria d'habitatges turístics de vacances. Per defensar l'esmena, té la paraula el diputat Sr. González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Las viviendas vacacionales son, en general, edificaciones unifamiliares que se alquilan, como su propio nombre indica, para pasar unas vacaciones, generalmente breves, que se hace bien directamente, bien a través de empresas que realizan servicios de mediación para la comercialización de un cierto número de ellas. Vienen apoyándose para desarrollar su actividad en la legislación de arrendamientos urbanos, en términos generales, y en una legislación turística, hasta hace poco, escasa, cambiante, dudosa.

De hecho, no hubo ninguna regulación turística sobre viviendas vacacionales en España hasta finales del año 82, año en que un real decreto del Estado de la Administración central exigía a esas viviendas la mera notificación de su actividad a la administración turística correspondiente para considerarlas legal. Bastaba, por consiguiente, presentarse en la administración turística y decir "estoy explotando una vivienda turística vacacional" para que esa vivienda quedara registrada y autorizada.

La comunidad autónoma de las Islas Baleares, tras un breve apunte de regulación en el año 91, derogó esa legislación, tanto la propia, que duró unos pocos meses y que no resolvió la papeleta que entonces, se presentaba una papeleta en cierto modo concentrada en un aspecto determinado, en un problema que se planteaba en Formentera concretamente, pero de paso derogó, a finales del año 91, la legislación del Estado, el decreto del año 82. Por consiguiente, las viviendas turísticas vacacionales pasan, desde el punto de vista turístico, a una auténtica nebulosa, están en el limbo de los justos, no tienen ninguna regulación. ¿Era necesaria una regulación, y si lo era, ¿por qué?, ¿por qué objetivos o con qué objetivos?

Yo creo que la respuesta a esas dos preguntas es la clave de la discusión de hoy. El Gobierno, el Gobierno de izquierda,

nos envía un proyecto de ley con la finalidad de eliminar la regulación hecha y devolver las viviendas vacacionales, siempre a efectos legales, a ese limbo en el que han estado durante años.

De prosperar el Proyecto de ley en su actual redacción, en su actual redacción, las viviendas vacacionales simplemente dejan de existir, sobre el papel, al menos, excepto como una antigualla histórica y, en todo caso, como una antigualla fuera de ordenación, con el consiguiente riesgo para quienes las explotan de verse imposibilitados de mantenerlas en un nivel adecuado de confort y de calidad.

Hay que recalcar, como he hecho en la actual redacción, en la de hoy, en la que hoy discutimos aquí, porque como veremos más adelante los grupos que dan apoyo al gobierno ya han presentado unas enmiendas parciales que desvirtúan a nuestro juicio completamente esa pretensión. En realidad, lejos de eliminar ese producto turístico, se asegura su futuro, lo que convierte el texto primitivo, el que hoy discutimos, en papel mojado, y una vez más asistimos al hecho de que la ley que salga de la cámara no tenga nada que ver con el Proyecto de ley aprobado en el *Consell de Govern* y remitido a la Cámara en su momento.

Pero hemos de empezar por este texto, por el de hoy, que respondía a una primera intención del Gobierno luego transformada por la dura realidad de las cosas: la eliminación de las viviendas turísticas vacacionales de la legislación turística. En la exposición de motivos, única justificación que conocemos puesto que el Gobierno no ha presentado este proyecto de ley en esta tribuna, como digo en la exposición de motivos se justifica esa eliminación en el hecho que -leo textualmente- "la demanda de legalización de viviendas aisladas, la demanda de legalización de viviendas aisladas como producto turístico desborda la deseable limitación del crecimiento de la oferta turística de las Islas Baleares". Es decir, que se reconoce que lo que explícitamente preocupa al Gobierno no es el crecimiento de las viviendas o la situación de las viviendas, sino su demanda de legalización, que hay un gran número de viviendas que piden su legalización como producto turístico.

Y ahora volvamos a las preguntas anteriores: ¿Era necesaria una regulación? La viviendas con un uso turístico temporal fueron desarrollándose en esta comunidad de forma importante durante los años 80 y 90 y de forma rápida. Es lógico: una persona construye un chalet o lo adquiere por herencia o por compra, y lo ofrece en alquiler durante unos meses para que lo puedan disfrutar una o varias familias que nos visiten. La comercialización, que sigue diversos caminos, unas veces directa, otras veces a través de agentes especializados, en otras ocasiones simplemente el dueño de algún bar de la localidad próxima que anuncia o hace de intermediario o de comercializador, supone una inversión relativamente sencilla para familias de clase media que pueden permitirse comprar esa casa y, después, obtienen unos beneficios de ella, de su alquiler durante unos meses, y durante otros puede disfrutarla como una segunda residencia, de manera que es atractiva desde el punto de vista del inversor o de la familia inversora.

Es atractiva también desde el punto de vista del interés del turismo, o por lo menos nosotros así lo consideramos. La vivienda es de tipo familiar, nos trae un turismo familiar, un turismo generalmente repetitivo, familias que vienen, si les gusta el sitio donde han estado, un año, y otro año, y otro año a esas viviendas. Es un turismo, además, que provoca un gran desarrollo y que reparte beneficios a toda la oferta que llamamos normalmente complementaria; es un turismo que usa muchas veces coches de alquiler, que se desplaza por todo el ámbito de cada isla, incluso en el caso de Ibiza y Formentera, de las dos islas, que compra en los comercios, entra en los bares, consume en los restaurantes, es decir, es un turismo exogámico, no un turismo endogámico como el que produce, por ejemplo, y en el que creo que estamos todos de acuerdo que no es bueno para estas islas, el que produce por ejemplo la oferta del todo incluido.

De manera que en ese sentido es un producto bueno, y es un producto que, en un cierto nivel de calidad, parece enormemente interesante porque hace llegar sus beneficios a una gran parte de población, a una gran parte de población de renta media, una gran parte de población que está alejada de la posibilidad de construir grandes hoteles o grandes bloques de apartamentos.

El proceso, sin embargo, tiene también sus efectos perniciosos. El primero es que los ingresos son fáciles de escamotear a la hacienda pública y, por consiguiente, se genera o se puede generar una indeseable economía sumergida. El segundo efecto es que convierte en especialmente rentable, y por ello muy atractiva, la construcción o ampliación de viviendas en suelo rústico favoreciendo la ilegalidad urbanística. El tercero, que permite sortear los planes de ordenación de la oferta turística desvirtuando la regulación posible. El cuarto, que se crea una red de alojamiento sin que el cliente pueda conocer ninguna de las características de calidad ni, en su momento, pueda reclamar nada si las condiciones no se ajustan a lo que esperaba por el precio pagado. Y el quinto y último, por explicar los más importantes, es que el producto se convierte en un elemento que distorsiona seriamente la competencia en el sector de alojamiento turístico. Creo que la enumeración de estos cinco factores justifica plenamente que efectivamente la administración debe regular este producto.

Los objetivos son claros, entonces. El primero debe ser conseguir una calidad alta del producto y de los servicios que se ofrecen. La seguridad del cliente es otro factor fundamental. Su identificación como un subsector de alojamiento, con sus obligaciones urbanísticas y fiscales como cualquier otro subsector. Evitar su proliferación en construcciones que no estén destinadas a este fin o que sean en suelos inadecuados y, en fin, poner orden en lo existente de forma que con la mínima lesión posible de los propietarios, para un sector que es pujante y que afecta, como digo, a la economía de muchas familias de tipo medio, sin lesionar gravemente esos intereses tratar de poner orden en ello, todo ello sin impedir que el producto, que tiene ventajas acreditadas, como hemos dicho, desaparezca. ¿Qué razón habría para que desapareciera?

Así pues, cuando se elabora la norma se establecen dos tratamientos distintos. Se articulan condiciones muy exigentes a las viviendas vacacionales nuevas; la más exigente probablemente es su adaptación al POOT y, por consiguiente, su necesidad de construirse en suelo destinado a uso turístico, si es urbano o urbanizable, o en suelo rústico con la calificación de interés general, calificación que como se sabe da cada consell insular a través de las comisiones de urbanismo puesto que esa es su competencia. Deja por tanto esa legislación a las nuevas viviendas vacacionales una responsabilidad importante a los consells insulares de cada una de las islas porque son esos consells insulares los que, en función de las condiciones urbanísticas que se dan y de las condiciones de la oferta turística que hay, puedan abrir más o menos el grifo y puedan, efectivamente, autorizar más o menos el crecimiento del producto.

En relación con las existentes, con las que ya venían funcionando, la legislación, en cambio, insiste en la necesidad de que la vivienda disponga de cédula de habitabilidad y de que no esté sometida a un expediente de infracción urbanística, poniendo el acento en condiciones que garanticen sobre todo la calidad y la seguridad de la vivienda, eso fundamentalmente.

¿Cuáles son las razones que han empujado al Gobierno a eliminar esta regulación? Sinceramente las desconocemos. Si hubiéramos de fiarnos del proyecto de ley que hoy discutimos, habría que decir que la prisa por modificar lo hecho por el gobierno anterior, visualizar así el cambio de política turística, y acompañada por una cierta improvisación y falta de meditación que ya se han advertido en otros textos remitidos a la Cámara. Las consecuencias inmediatas de la eliminación de las viviendas vacacionales de la legislación turística se concretan en que nuevamente se acogerán a la de arrendamientos urbanos exclusivamente, lo que quiere decir que se comercializarán por canales inadecuados, no estarán sometidas a inspección ni seguimiento alguno por parte de la autoridad turística y, lo peor, no ofrecerán ninguna garantía de calidad.

Y que no se me diga que serán perseguidas y sancionadas, pues la Ley de arrendamientos faculta a cualquiera a alquilar su propiedad para uso recreativo, por temporada, con contratos rigidos por la voluntad de las partes -así lo dicen los artículos 3.2 y 4.3 de la LAU- sin que la autoridad turística pueda intervenir para nada.

Hasta aquí yo creo que queda sobradamente justificada la petición que hacemos desde el Grupo Parlamentario Popular de que el Gobierno recoja esa ley, la retire y la piense nuevamente con mayor meditación.

Por si no faltaran o no fueran estos argumentos suficientes, tenemos que contar la segunda fase, porque hay una segunda fase. Con el Proyecto de ley ya en esta cámara, el Gobierno y los partidos que le dan apoyo me temo que se dan cuenta del tremendo error que esto significaba, este proyecto de ley, y se dan cuenta de la situación en que se quedan varios miles de propietarios de viviendas vacacionales en las islas, que es grave y que empieza a encender luces rojas por todas partes. La

más sonada es la concentración de Pollença; en esta localidad se calcula que al menos hay 800 o 900 propietarios de viviendas vacacionales en diversas situaciones respecto de la legalidad urbanística. Téngase en cuenta que Pollença, tradicional feudo político y técnico de la izquierda, es una de las localidades de Baleares donde mayor descontrol urbanístico existe. Claro, ahora el ambiente se ha caldeado y una buena parte de los propietarios exigen soluciones al ayuntamiento socialista y a la Conselleria de Turismo, lo que hace que ambos improvisen sobre la marcha y prometan rápidas soluciones, envíen funcionarios a resolver las papeletas y traten de modificar la legislación. Las elecciones del 12 de marzo eran inminentes, pero esto es anterior a las elecciones del 12 de marzo.

La traducción parlamentaria de los problemas de Pollença es la presentación de un conjunto de enmiendas parciales al Proyecto de ley que discutimos por los propios grupos del pacto, cambiándola por completo. Se ha aprovechado un proyecto de ley de supresión de las viviendas vacacionales para fines distintos: no solamente no desaparecen, sino que ahora renacerán nuevas viviendas en sustitución de las viejas, lo que no nos parece mal; eso sí, sin cumplir alguna de las más molestas condiciones. Eso sí nos parece mal.

El decreto que regula las viviendas vacacionales y que pretende derogarse con esta ley, también, exigía tres cosas importantes: la presentación de un certificado municipal de inexistencia de expediente disciplinario urbanístico, la posesión de la cédula de habitabilidad y la adaptación del acceso y una habitación, por lo menos, en la planta baja para personas de movilidad reducida. Lo que significa esta última enmienda en que eso se suprime, esas tres cosas pero en concreto la última, es que ni siquiera se va a pedir a quines desean explotar las viviendas el gasto para disponer de una rampa en los escalones de acceso. Qué patético recordar aquí -lamento que no esté por si quería contestarme, que no lo creo- qué patético, digo, ver como el presidente Antich se hace retratar por los medios de comunicación con los ojos vendados, comprobando en propia carne las dificultades creadas por las barreras arquitectónicas. Aquí se suprimen de un plumazo cuando hay soluciones que pueden flexibilizar la norma, si es que efectivamente la norma era demasiado dura, pero no soluciones que, como digo, eliminen esto de un plumazo.

Pero las otras dos condiciones son más graves. ¿Alguien podía imaginarse que un gobierno de izquierdas, para resolver los problemas de un municipio regido por la izquierda, iba a llegar tan lejos? A la vista están las pruebas. Se pretenden solucionar las irregularidades consentidas en Pollensa, y que no quieren afrontarse abiertamente, permitiendo la aberración de autorizar como viviendas vacacionales edificaciones que tiene o deberían tener expedientes urbanísticos y que no pueden conseguir ni siquiera un certificado de habitabilidad. Da vergüenza tener que discutir estas condiciones.

Nosotros somos conscientes del problema de Pollença y de otros sitios, que también los hay, y estamos dispuestos a buscar soluciones razonables que pasen por regularizar la situación existente que afecta, como repetidamente decimos, a numerosas familias, pero en ningún caso pasando por aceptar

que exista un producto turístico legalizado, con autorización, que se comercialice en toda Europa y que carezca de algo tan elemental como una cédula de habitabilidad. Creo que deben caer..., no debe caer nadie, ni muchos menos esta cámara, en semejante irresponsabilidad. ¿Se imaginan lo que puede ser una vivienda vacacional que sea una casa con un expediente de derribo abierto en el ayuntamiento o en el consell insular respectivo, y que Turismo lo autorice como vivienda vacacional? ¿Se imaginan una caseta de aperos o una vivienda sin las más elementales condiciones higiénico-sanitarias que pueda ser autorizada por Turismo como vivienda turística vacacional?

El Grupo Parlamentario Popular, una vez más, ofrece su colaboración para consensuar temas que, como éste, vengan a remediar el desorden, incluso el que hayan podido crear otros, pero por favor, con seriedad y con sentido común, y con responsabilidad. Retiren este poco meditado proyecto de ley y volvamos a empezar.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea en nom del Grup Popular. Sr. Conseller de Turisme, té la paraula per obrir una qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Efectivament se'ns ha fet una història del que eren els habitatges turístics de vacances, però una història que jo crec que també s'han de fer una sèrie de matisacions perquè no és exactament així com ens l'han contada.

Jo voldria fer referència, com se'ns ha fet, a la LAU, tant la del 64 com la del 94, que contempla perfectament el que són els habitatges unifamiliars i l'arrendament d'habitatges unifamiliars per a temporades curtes i per a vacances; ho contempla, i en els casos en què no ho contempla, com és la del 64, ho passa al Codi Civil. Per tant, està clar que mai, mai, un habitatge que s'ha llogat pel seu propietari per a temporades curtes i per a un objectiu de vacances ha estat desprotegit des del punt de vista jurídic, mai. És a dir, no es pot dir que hagin estat en els llimbs sinó que sempre han tengut una protecció.

Quan es regulen els habitatges turístics de vacances, no és, per tant, per cobrir una exclusió de la LAU, sinó per una cosa distinta i que si miram, per exemple, el *Manual de dret administratiu turístic* de Ramon Arcarons Simón, ens defineix la situació de manera jo crec bastant perfecta: racionalitzar i controlar aquests establiments. "Aquesta absència de control havia provocat en el sector importants nivells d'intrusisme difícils de quantificar i una certa mala imatge del nostre país"; es referia a Espanya.

Les ordres de gener del 67 i el Reial Decret del 82, que regulen, efectivament, apartaments i habitatges de vacances distingint entre allò que són blocs d'apartaments i el que són

conjunts de xalets, viles, habitatges aïllats i xalets que conceptua com a habitatges de vacances, aquests darrers, i en els quals com també molt bé ens ha dit el Sr. González que també bastava una notificació, a efectes de contractació i explotació, és a dir, simplement el que es fa es demanam una notificació per efectes del que és la comercialització, no s'entra a definir mai el producte.

Però també hem de contar la història dins el context. El context en aquells moments és que a Espanya teníem més de 9 milions d'apartaments que entraven de forma no reglada dins els circuits turístics. El problema eren els apartaments turístics, problema que en aquesta comunitat també ho era i jo crec que es va resoldre de forma encertada i va culminar el procés normatiu en el que seria la Llei 7/88, llei en què quedàvem com a única regió d'Espanya amb els apartaments turístics perfectament reglamentats. Els apartaments aïllats representaven, per tant..., i els que no podien quedar reglamentats, és a dir, apartaments que quedaven sota el que era la LAU o el Codi Civil.

Vostè em parla que jo me'n vaig o vàrem anar a fer unes reunions, o una referència a uns dies abans de les eleccions; per solucionar un problema que vostès havien creat. Però jo també dins aquesta història de les modificacions li diré que 55 dies abans de les eleccions del maig del 91 vostès varen treure, de pressa i corrent, un decret d'habitatges de vacances que no legalitzava els habitatges de vacances, sinó que legalitzava els blocs d'apartaments a Formentera. Sempre Formentera; no sé quina manca tenen cap a Formentera, però vostès 55 dies -i a l'exposició de motius ho expliquen perfectament bé- fan un decret d'habitatges de vacances en què es regulen blocs d'apartaments.

Efectivament, havia de tenir una durada d'un any aquest decret, i set mesos abans que transcorregués l'any, vostès lògicament varen derogar aquest decret, però també varen derogar el decret estatal que feia referència a habitatges de vacances. Varen derogat el decret perquè a Formentera ja s'havia legalitzat el que s'havia de legalitzar i, per tant, no hi havia el problema, i la resta era una porta oberta.

I jo em demanaria per què el Govern del Partit Popular en aquells moments va derogar el decret, el Reial Decret del 82, que feia referència a habitatges de vacances. Jo crec que hauríem de cercar l'explicació en el fet que s'optava per una mesura sensata, és a dir, els habitatges i el lloguer dels habitatges estava perfectament cobert per una llei que és la LAU però, en canvi, es tenia el problema o el perill d'entrar dins uns canals de comercialització que podríem anomenar com a canals calents, és a dir, el que era un circuit o un conducte d'arribada de visitants de forma individual, cridant les empreses als habitatges, corríem el perill de constituir-lo en un canal de comercialització a través dels grans *tour operators*, i per aquesta cosa, per aquest objectiu o per aquest perill, es va eliminar o es va derogar el Decret dins l'àmbit del territori de les Illes Balears, el Reial Decret del 82.

Perquè, a més, també quedava clar que l'activitat turística dins el medi rural aleshores a les Illes Balears estava

perfectament reglamentada: existien les figures de turisme rural, les figures d'agroturisme, i després es varen fer els hotels a pobles que estaven perfectament regulats, i després la regulació també ha introduït el terme de turisme d'interior. Per tant no existeix un buit legal en cap moment, no existeix un buit legal en cap moment, existeix una LAU i existeix tota una normativa que fa referència a com s'ha de tractar el medi rural en aquestes illes.

No obstant això, o sigui, aquí no queda en els llimbs. Aquí l'únic que queda en els llimbs és l'actuació de la Conselleria, que una vegada que s'ha fet una derogació d'un decret, deixa en el descontrol el creixement d'una oferta que en aquells moments no sortia sobre els fulletons dels *tour operators*, fa cinc anys o quatre anys, que surt sobre els fulletons dels *tour operators*; en aquells moments aquella oferta vivia i vivia a través de petites empreses que vostè en el seu moment va titllar de pirates segons un retall de premsa que tenc aquí, vivia a través d'aquestes petites empreses i eren negocis dimensionats a la necessitat de l'economia familiar i local de cada lloc.

També es va donar un altre fenomen, i vostès ho havien de saber perquè ho sabia tota la gent, que de la mateixa manera que els *tour operators* havien donat suport als hotels i havien provocat un creixement ràpid dels hotels, s'estava produint de forma perillosa aquells anys un creixement i un suport financer per part dels *tour operators* per fer créixer aquests habitatges, de tal manera que els habitatges que s'havien comercialitzat a través del que podríem dir línies blanques estaven entrant dins línies dures de comercialització, els estaven posant en mans de *tour operators* que eren capaços de dur milions de persones aquí.

I no només això, sinó que, a més, davant aquesta situació de descontrol vostès tornen a plantejar una qüestió, diríem, d'un altre punt i final, perquè és un punt final el Decret 8/98. Un punt final perquè les condicions que vostès posen a aquests propietaris són les condicions pròpies del que, lògicament, vostès per primera vegada entrant a definir un producte turístic i no una comercialització són les exigències que ha de tenir sòl turístic, les exigències lògiques d'interès social. Això, sòl turístic, no és una empresa familiar; el sòl turístic és una activitat industrial, i si vostès miren ara -i si volen els ho puc fer arribar- les peticions d'habitatges de vacances que s'han fet després del Decret 8, són habitatges d'indústries hoteleres que, aprofitant aquest decret, fan annexos als hotels, quan fa anys que ja s'havia eliminat de la nostra indústria l'annex a l'hotel.

Per tant, davant aquesta situació, és a dir, vostès fan una normativa, donen la cara i fan una normativa de pràcticament impossible compliment per als nous, i als antics, que evidentment se'ls havia de donar una solució, se'ls cerca a través d'una comissió mixta per exonerar aquelles qüestions que vostès creien necessàries per als altres habitatges o els nous habitatges que podrien entrar dins el mercat hipotèticament.

Però qui és que hipotèticament pot entrar dins el mercat? Dins el mercat pot entrar, hipotèticament, sòl turístic, sòl turístic que ja li he dit quin ús se'n fa aquests darrers mesos. Però

també pot entrar dins el mercat tot aquell sòl urbà d'aquelles zones turístiques no adaptades al POOT, que tenen un doble ús; tenen el perill també que en un moment determinat, per la pressió dels *tour operators* que vostès han posat dins el mercat es converteixin en habitatges turístics, en llits turístics.

També vostès a través d'aquesta llei, o a través del decret i, posteriorment, la introducció dins la llei, i per això en parlam avui, perquè no només es conformen en fer un decret de punt final sinó que ho posen dins la llei com una gran aportació al turisme, una regulació d'un habitatge que pràcticament serà impossible de complir, per això estam avui aquí dins, vostès, a més d'obrir aquesta porta perillosa cap a una pressió dels fluxos més calents i més potents del turisme europeu, a més d'obrir aquesta porta vostès creen falses expectatives, falses expectatives perquè exigeixen a unes famílies a les quals diuen defensar unes condicions que no es poden complir. Creen falses expectatives perquè, a més, vostès fan una normativa i no fan la norma per aplicar-la. Fan falses expectatives, i parlant d'eleccions, perquè vostès deixen durant un any una norma sense l'ordre de compliment i la fan quan ja s'han fer les eleccions i quan vostè ja ha declarat que no pensa ser conseller en el futur, conseller que, com és lògic, no ha estat perquè a més no ha governat el seu partit sinó que han governat uns altres.

És a dir, això és el quadre que ens deixen vostès, una porta oberta a la pressió dels grans *tour operators*, unes expectatives per part d'unies famílies que mai no es podran complir i uns habitatges, 800..., mil i busques, 1.069 sol·licituds a Mallorca, 872 a Menorca i 276 a Eivissa i Formentera que és voluntat d'aquest conseller fer tot el possible i ajudar en tot el possible perquè aquelles que tinguin llicència municipal i que no tinguin infracció urbanística i que, per tant, els puguem aplicar allò que vostès varen determinar dins el Decret a través de la Comissió Mixta, totes aquestes puguin ser legals, perquè és a gent a qui s'han creat unes expectatives i l'administració està obligada a ajudar-les al màxim.

Anar a Pollença a parlar amb la gent no era anar a fer campanya electoral, sinó que era anar a afrontar un problema que vostès havien creat, era anar a ajudar a gent a resoldre uns papers, a dur uns expedients. Aquesta era la qüestió.

Per tant, avui, jo crec que quan el Govern presenta aquesta llei, o aquesta modificació de la llei, el que fa és tornar a la normalitat. Els habitatges que existeixen queden allà com a *numerus clausus*, com el que la història i el temps ens ha duit com a habitatges que tenim, no n'afectam cap, i de cara al futur els nous habitatges que tornin a allò que són les situacions normals, que és la contractació a través de la Llei d'arrendaments, que a més la Llei d'arrendaments i la contractació del mercat immobiliari li dóna perfectes armes de penetració dins el que són els mercats internacionals, i no a tornar massificar el nostre territori i el nostre sòl urbà i rústic, perquè vostè sap perfectament bé que els clients que vénen de *tour operador* no són clients de caràcter individual, sinó que són clients estandarditzats, i nosaltres per a aquest tipus d'habitatge el que realment ens interessa són clients de caràcter individual, i els conductes de la Internet, de les associacions,

que puguem utilitzar ells són conductes perfectament útils i millors per a arribar a aquest tipus de client. La qualitat, vostè sap perfectament que no només depèn d'una norma, i de cada dia ho depèn manco. Vostè mateix, supòs que ho ha estat llegint i ho ha analitzat en el seu moment, sap que països tan importants que es dediquen al lloguer d'habitatges per passar vacances tan importants com França, tenen associacions que efectivament estan reglades per l'Administració, i altres associacions que estan autoregulades, que avui en dia és una garantia molt més forta que no la regulació del sector per part de l'Administració.

Per tant, no passi pena, que la ignorància de la gent no la dugui que les seves pobres cases s'esbucaran, no; jo crec que la gent és suficientment intel·ligent, en sap bastant d'aquest negoci, i pels seus propis beneficis ja cercaran les seves fórmules d'autoorganització, de defensa de la qualitat, i de nous canals de comercialització, i en aquesta feina, o bé a través de la Conselleria de Turisme, o bé a través de la conselleria que pertoqui, aquest govern estarà al seu costat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. González Ortea, vol intervenir? Té cinc minuts per replicar el conseller.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller de Turismo, la verdad es que tengo que empezar por decirle una cosa, que su discurso me parece espeso, difícil de meterle el diente, sinceramente, francamente espeso; pero dentro de esa espesura sí que hay algunos árboles perfectamente definidos, que naturalmente que le voy a discutir.

Se fue a Pollença a resolver problemas creados por nosotros, ¿cuáles?, ¿cuáles son los problemas que creamos nosotros en Pollença? Mire, Pollença es un municipio que lleva muchos años siendo regido por la izquierda. Políticamente, se lo he dicho, y técnicamente, entérese usted, Sr. Conseller, si es que no lo sabe, quiénes eran los técnicos que en Pollença han estado al frente de la responsabilidad urbanística del Ayuntamiento, y quiénes los que están al frente de la responsabilidad de la revisión de los planes generales de Pollença. Entérese, se dará usted una idea de donde está.

Decreto de viviendas vacacionales de Formentera, me cuenta usted también, parece que la culpa también la tengo yo. El decreto ése que se hizo en el 91 para solucionar no sé qué problema de Formentera, eso lo sabe usted mucho mejor que yo, por aquel entonces estaba usted en el Gobierno de Baleares, ¿qué me cuenta a mí? Yo no lo estaba, Sr. Alomar, era usted el que estaba en la Conselleria de Turismo; ya lo creo, que usted debe saber, y tendrá no sólo que saber, sino que cargar con la responsabilidad que le toque, de eso, no me la pida a mí, ni nos la pida a ninguno de los que estamos aquí, porque ninguno de los que estamos aquí estábamos en la

Conselleria de Turismo ni teníamos responsabilidades en el Gobierno entonces, en el año 91.

Las figuras de turismo rural están perfectamente reguladas. ¿Qué tiene que ver el turismo rural? ¿Pero qué tiene que ver una vivienda turística vacacional con un hotel de interior, con un turismo rural o con un agroturismo? Por favor, son productos completamente distintos, y naturalmente que tienen su regulación, por lo menos mientras usted no le meta mano y decida cambiarla, que desgraciadamente usted y algunos otros miembros de su Gobierno ya hablan también de estropear la calidad de ese producto turístico en el que somos líderes mundiales, y usted lo sabe. Y desgraciadamente ya se oye hablar de algo que usted y yo discutimos en una comisión, y usted me aseguró que de ninguna de las maneras iban a renunciar a la calidad. Espero que se mantenga en eso, porque las noticias que me llegan vía los medios de comunicación es que quieren ustedes hacer otras cosas, incluso mezclan ese asunto con el parque o los parques naturales eventualmente que quieren hacer por aquí y por allá.

¿Que las viviendas vacacionales nuevas que se le han presentado son anejos de hoteles? Mire, usted es el conseller de Turismo. Ya estamos otra vez, ¿también me echa usted la culpa de eso? Ya verá usted lo que es, y lo que pueda autorizar y lo que no. Desde luego, yo no creo que los hoteles, por cuanto la única posibilidad que tienen es que con una vivienda vacacional no tengan que intercambiar plazas, de acuerdo con la Ley general turística, pero eso es para una, esa es la única ventaja que tienen, o que pudieran tener, de usar un suelo turístico para construir viviendas vacacionales como anejos a hoteles, de manera que eso me parece que, mire usted, eso puede ser un caso particular que en algún momento a alguien le pudo venir mejor o peor esa figura, pero nada más, no me diga usted que eso va a ser lo que van a hacer los hoteleros de esta comunidad, porque, perdone que lo haga, pero me tengo que reír, si es que usted me va a decir que eso tiene importancia.

Lo de que hago la norma cuando he anunciado en los medios de comunicación -de eso sí me he reído- que me voy a ir y no voy a volver a ser conseller de Turismo, eso supongo que va unido a lo que contestó usted a una diputada de mi grupo, a la Sra. Sugrañes, cuando le preguntó en alguna pregunta por esto, de la cobardía de sacar una orden de desarrollo; por cierto, no un decreto, una orden de desarrollo, y por cierto antes de las elecciones, con toda legitimidad; mire usted, sacamos la orden cuando estuvimos en conversaciones y tuvimos en Mallorca, en Menorca i en Ibiza, en el Consell Insular de Ibiza, que tenían sus competencias, de Ibiza y Formentera, igual que el de Menorca, cuando tuvimos todos los expedientes, entonces empezamos a estudiar las mejores soluciones; y yo le he dicho desde aquí ya antes que a lo mejor hay que flexibilizar alguna parte de la norma, naturalmente, y no digo que no, nunca me las he dado de perfecto, ni a mi, ni al Gobierno al que pertenezco, que es el que hizo los decretos, ni a esta cámara, que es la que hizo la Ley General Turística y la que la aprobó. No somos perfectos, y a lo mejor hay que modificarlo, pero vamos a ver qué justificación, porque a todo eso, a lo que yo he salido aquí es a dar justificaciones por qué

se necesitaba una regulación. Usted no, usted no me ha dicho nada.

¿Porqué esa regulación la quiere usted eliminar?, primera pregunta: ¿porqué tiene usted que eliminar el producto? Y me dice: es que ya está regulado en la LAU. No, en la LAU no está regulado nada, en la LAU simplemente se dice que las viviendas unifamiliares que no tengan como dedicación fundamental la vivienda, sino que sean de carácter turístico, de uso temporal, que se regularan en su caso por acuerdos entre las partes. Y punto, la LAU no dice nada más. ¿Y usted quiere dejar la responsabilidad de 15 o 20.000 plazas que hay en esta comunidad autónoma a acuerdos entre las partes?, ¿así alegremente, porque eso ya está, para qué vamos a hacer una regulación turística? Primera pregunta que usted no me ha contestado. ¿Cómo va usted a asegurar esa calidad, esa seguridad para los que vengán a esas viviendas vacacionales? ¿Cómo lo va a hacer? ¿Con la LAU, con acuerdos entre las partes, y ya te apañarás?

La verdad me parece triste para un conseller de Turismo que salga aquí a decirnos eso y a recomendar que las cosas se hagan de esta manera, en esta comunidad precisa, porque no estamos en otra comunidad, estamos en una comunidad turística fundamentalmente, y ¿tenemos que dejar 15 o 20.000 plazas, o las que sean, que se regulen de la manera que sea?

Y segunda cuestión: razones, que de eso ni ha mencionado usted nada, para las enmiendas que presentan. ¿Usted no las presenta? Hombre, no me diga que las presentan los grupos que le dan apoyo en contra de la opinión del Gobierno y del conseller de Turismo, salga usted. ¿No habla tanto de valor? Salga usted y díganoslo, que las enmiendas los han presentado los demás, pero que en contra de su voluntad. ¡Por favor! Explíquenos usted cómo es posible que si prospera el texto y las enmiendas tal como están, que Dios quiera, y sobre todo espero del sensato juicio de esta cámara que eso no sea así, y que se puedan arreglar las cosas, por lo menos algo del estropicio se pueda arreglar en ponencia y en comisión, si eso saliera así, salga usted aquí a explicar cómo va dar usted autorizaciones turísticas a una chabola que no reúne cédula de habitabilidad, o a una edificación que tiene un expediente de derribo encima, porque tal como dice la enmienda, eso es posible. Eso sí que es preocupante, y de eso no le he oído a usted decir nada. Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller de Turisme, vol tancar la qüestió incidental? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, li he pogut explicar tot el de Formentera perquè estava en aquell moment de director general, però no quan varen fer el decret, quan es va derogar el decret, hi ha una petita diferència. Es va derogar el decret perquè precisament estava clar el que volia aquell decret, una altra vegada anar a rascar vots a Formentera, jo no sé que els ha fet, però que alguna de les formes d'anar a cercar vots a

Formentera, supòs que els jutges ens diran com han estat de lícites o no lícites.

Jo aquí no he vingut a discutir les esmenes, jo tampoc no estic d'acord amb les esmenes, jo crec que s'han de millorar, i el tràmit parlamentari precisament és per millorar situacions. No és el debat a què he vingut aquí. Jo crec que sí, que li he donat arguments sòlids i importants per què es presenta aquesta modificació de la llei, i deia que jo entenc que vostè la defensi perquè és la seva nineta dels ulls, llei que va forçar, la va fer contra consens i la va treure contra corrent; i ara, quan l'ataquen, entenc personalment que vostè la defensi, perquè es pensava que havia de ser la llei que el faria passar a la història, i resulta que no, que no ha passat a la història per aquesta llei. Entenc que la defensi. Però vostè a les lleis sempre les sol utilitzar des del punt de vista d'una màxima maquiavèl·lica, aquella que diu que la llei sempre és la força reglamentada formalment. I vostè quan fa una llei, o un decret, els fa de tal manera que l'endemà d'aprovar l'envia al Consell Consultiu, això és la seva forma de fer decrets, i el Consell Consultiu li diu que efectivament, no està d'acord a dret. Això és la seva forma de fer política.

També és la seva forma de fer política una altra màxima maquiavèl·lica, que és aquella que la política no té res a veure amb la moral. Vostè ha creat expectatives a propietaris, vostè ha creat falses expectatives i no ha donat la cara, perquè vostè, que diu que dona la cara, va fer una norma dia 23 de gener del 98, es va omplir la boca de fer declaracions, de dir que uns eren uns pirates, perquè les comercialitzaven, els petits eren uns pirates; als més grossos els va dir que havien de fer unes inspeccions encaçant aquest 800 que ara vostè defensa. Tot això està aquí, a la premsa, vostè avui, després d'haver creat una norma, i dia 22 de juny l'ordre que regulava el procediment, i dia 22 de juny era després de les eleccions, no abans de les eleccions; després d'haver creat aquesta norma, d'haver creat aquest caos, vostè ve aquí i de la gent que se'n va riure en el seu moment ve aquí ara a defensar-los a tots.

Jo crec, Sr. González, que la seva actuació en aquesta qüestió, perquè han volgut enganar la gent, perquè no va donar la cara, va fer una norma un any després, va fer una norma incomplible, i va fer una norma simplement per sortir del pas i per posar-ho dins una llei, jo crec que efectivament la seva pràctica política continua adaptant-se a aquella màxima de Maquiavel que diu que la política no té res a veure amb la moral. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Amb això queda tancada aquesta qüestió incidental, i continuam el debat. Hi ha algun grup que vulgui intervenir a favor del manteniment de l'esmena que no sigui el Grup Popular?

Grups que vulguin intervenir en contra? Gràcies. Sr. Miquel Nadal, en nom del Grup Mixt té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. No és a favor del manteniment de l'esmena. Senyores i senyors diputats, del debat que hem sentit aquí, del torn incidental que després s'ha obert, semblava que estàvem discutint o substituint les tasques que després hauran de fer la ponència i la comissió, i avui, em sembla a mi, només venim a discutir l'esmena a la totalitat que ha presentat el Grup Popular, i que es limiti a dir "retirin vostès la Llei i mantenguem la situació que hi havia fins ara". Doncs miri, Sr. González Ortea, nosaltres des d'Unió Mallorquina i des del Grup Mixt no votarem a favor de la seva esmena, que suposaria la supressió i deixar les coses tal com estaven. Nosaltres pensam que sí, que es fa necessari modificar la legislació vigent en matèria d'habitatges turístics de vacances, i bàsicament per dos motius. Un primer motiu, perquè l'actual regulació, tal com està, incentiva la construcció en sòl rústic, i nosaltres no hi estam d'acord, que s'incentivi aquesta construcció. Nosaltres pensam que s'han de prendre mesures, i així ho hem fet, i els membres d'aquest pacte de progrés durant els passats quatre anys així adoptarem mesures al Consell Insular de Mallorca, i a més en aquest parlament també hem adoptat mesures per limitar la construcció en sòl rústic. Ara, també pensam que es fa necessari legalitzar els habitatges turístics de vacances que existeixen en l'actualitat. La regulació prevista, i la regulació prevista és la de la Llei general turística, i després la del Decret 8/98, estableix uns requisits massa rígids, que fa que avui en dia no hi hagi habitatges turístics de vacances legalitzats en la nostra comunitat. I aquesta situació la va propiciar el Partit Popular, el Partit Popular durant 16 anys va tenir la possibilitat d'establir tota una sèrie de regulació, es va aprovar una Llei general turística que nosaltres no compartim des d'Unió Mallorquina, però que ens abstenguérem en la votació, perquè pensàvem que tenia aspectes positius, si bé no eren els nostres; i després es va aprovar un decret que enduria i que feia de fet impossible la regulació, la legalització de qualcun d'aquests habitatges turístics, i aquesta és la situació que ens trobam actualment. Actualment existeixen a les Illes més de 2.400 habitatges que es dediquen a l'explotació turística, i que no tenen una regulació, aproximadament uns 1.100, ha parlat el conseller, a Mallorca, uns 800 a Menorca, i uns 500 a Eivissa i Formentera, bàsicament destinats a Formentera. I tal com està la situació actualment, i tal com s'ha vingut regulant des de l'aprovació de la Llei general turística, això suposa una oferta il·legal, perquè si de fet si existeixen, si de fet es comercialitzen, però de fet no es poden legalitzar, resulta que tenim un producte, que segurament és bo, però un producte que l'estam destinant al mercat de la il·legalitat, al mercat del que vostè diu pirateria, al mercat fora de la situació legal, fora de la situació raonable.

Per això votarem en contra de la seva esmena. Tot i això, també li vull reconèixer, nosaltres no compartim l'esmena i nosaltres l'hem signada. I no la compartim en la totalitat, i esperam durant la tramitació parlamentària, en ponència i en comissió, que es millori la redacció d'aquesta llei, perquè el que sí tenim clar és que els habitatges turístics de vacances poden reportar beneficis per a aquestes illes. Suposen l'atracció d'un turisme de qualitat i d'alt poder adquisitiu, suposen la diversificació d'un producte turístic, no només l'hotelier o els apartaments, genera gran quantitat de feina, només a Mallorca 1.500 famílies que es dediquen a aquesta activitat; incrementa

de forma substancial els beneficis dels propietaris, d'oferta complementària, és a dir cotxes de lloguer, restaurants, botigues; ajuda a evitar la indesitjable venda de propietats dels mallorquins a mans estrangeres, perquè els permet obtenir uns beneficis; possibilita el control de l'Administració d'aquest tipus d'oferta, i nosaltres pensam que si bé és positiu limitar-los, perquè no hi hagi un creixement desmesurat al sòl rústic, també és positiu que hi hagi un control d'aquesta oferta, un control que es faci a través de l'Administració, i sobretot una regulació. Pensam que a més existeixen a altres indrets de l'Estat i funcionen bé. No repetiré el cas de l'Estat espanyol a través del Decret 82, que va ser derogat en aquesta comunitat autònoma, o el cas del País Basc i Cantàbria, que tenen una regulació pròpia, o altres casos amb figures molt similars.

Per això durant la tramitació confiam que es millori la redacció d'aquesta llei, i que al final, fruit del consens a un tema tan important com el turisme, fruit del consens a aquesta cambra surti una bona llei que reguli aquesta figura turística, una bona llei que limiti el nombre, i que no possibiliti que vagin creixent, i sobretot creixin al sòl rústic. S'ha de limitar, en la nostra opinió, l'oferta d'habitatges de nova construcció, hem d'impedir que es vagin creant habitatges de nova construcció i que es dediquin a això. Es fa imprescindible que pensem un sistema per mantenir els nombres que es tinguin de substitució de les baixes que es vagin produint anualment, un sistema de substitució que pot estar amb l'autorització del propietari en mans de l'empresari turístic, o en mans de l'Ajuntament, una substitució que ha de ser proporcional a les baixes que es vagin donant, i un sistema de substitució que s'hagi d'estar limitat al municipi on es fa.

En definitiva, hem de fer més realistes els requisits i condicions exigits pel Decret 8/98, i l'ordre de la Conselleria que després la va desplegar, que han fet que avui per avui no hi hagi habitatges turístics de vacances legalitzats. El conseller ens ha explicat el nombre d'habitatges que existeixen aquí, però avui per avui, que hagin complert la regulació de la Llei general turística, del Decret que després el Govern del Partit Popular va aprovar, no hi ha quasi, no crec que a Mallorca arribin als 100 els habitatges turístics que ho puguin complir, i pensam que aquesta regulació a més ha de ser diferent a cadascuna de les Illes, perquè no tenen el mateix tractament a Menorca, amb la situació del Pla de l'oferta turística i amb la regulació del Pla territorial d'aquella illa, que a Menorca, que a Eivissa i Formentera.

Per això, Sr. González Ortea, no votarem a favor de la seva esmena, però estariem oberts i ens agradaria que durant la tramitació en ponència i en comissió es pogués millorar per regular aquest tipus d'habitatges, impedint que vagin creixent en el futur desmesuradament, impedint que vagin consumint sòl rústic, però que tinguin una regulació, no de la Llei d'arrendaments urbans, que permet que ho facin els particulars mitjançant contracte, sinó una regulació i un control de l'Administració. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt. Té la paraula el Sr. Miquel Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, lògicament votarem en contra de l'esmena a la totalitat que proposa el PP, per tant de devolució al Govern i deixar les coses tal com estan, a pesar que llegint la motivació que diu aquí, fan ganes de votar a favor. L'argumentació en l'esmena que han presentat diu "atès que per part del Grup Parlamentari Popular consideram una greu errada aquest projecte de llei, que induirà a la comercialització d'habitatge amb destí d'ús de vacances, al marge de la legislació turística, provocant el seu creixement incontrolat". Si pensàssim que això que diuen aquí és veritat, hauríem de votar necessàriament a favor de l'esmena, perquè no estam pel creixement incontrolat, sinó tot el contrari; i perquè el Govern tampoc no està a favor del creixement incontrolat, se'ns presenta aquest projecte de llei, en què tracta de fer desaparèixer per al futur una figura turística que pensam que no és necessària, i no és necessària perquè, a part de l'oferta més tradicional d'hotels i apartaments, amb l'oferta que hi ha també d'hotels rurals, d'agroturisme, de càmpings, crec que em deix alguna figura turística encara, en queden més; regular com a oferta turística, i per tant d'aquesta manera sí incitar a la possibilitat de construir-ne i de sol·licitar autorització, pensam que no afegim res de positiu per al nostre turisme, i sí és un perill greu per a una cosa que nosaltres pensam que s'ha de combatre, que és el consum de territori, especialment el consum de territori en sòl rústic, que tenint en compte avui en dia la pressió per més places turístiques no es produeix sobre els hotels ni tampoc en la figura dels apartaments turístics, sinó bàsicament el que són segones residències, habitatges de vacances, habitatges turístics, com es vulga dir, el fet de legalitzar, parar el que hi ha en aquests moments i dir que en el futur no n'hi haurà més, que es puguin comercialitzar com a oferta turística, pensam que, juntament amb altres mesures de caràcter territorial que s'han de prendre, pot servir per limitar aquest creixement que s'està produint de consum territorial per a habitatges unifamiliars destinats al turisme.

Nosaltres jo crec que és evident que no tenim cap interès en concret en el municipi de Pollença, ni hem de regularitzar res del que hi ha allà, ni al municipi de Pollença, ni tenim un interès en regularitzar cap cosa estranya que hi hagi a qualsevol municipi. Ara bé, si per al futur amb l'aprovació d'aquest projecte de llei desapareix com a producte turístic a oferir noves construccions l'habitatge turístic, sí que es pot procurar ser una mica generosos amb el que hi ha actualment, i que amb la regulació anterior era impossible de legalitzar, i sempre que compleixin uns paràmetres suficients de qualitat i de legalitat, mirar la possibilitat que puguin legalitzar-se.

Per tant, si hi ha aquesta bona voluntat per part del Partit Popular de treballar en ponència i en comissió, evidentment donarem suport a totes les seves iniciatives que exigeixin que qualsevol legalització d'habitatge turístic passi per una construcció prèviament legal, però es poden considerar totes les possibilitats. El que creim que no es pot considerar en aquest moment és una esmena a la totalitat, que és de tornada

al Govern, i que per tant és deixar la cosa exactament igual com està avui en dia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. La Sra. Vadell, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Després de les explicacions del Sr. Conseller quant a la necessitat o motius per modificar la Llei general turística, crec que queden poques coses a dir. Al debat de la pròpia llei, quan es va produir, ja es varen argumentar raons per part dels diferents grups que aleshores estaven a l'oposició, perquè aquesta modalitat d'oferta turística no es contemplàs, ja que obre nous mercats i noves places, en contra de l'esperit i de la filosofia de la Llei, que pretenia, o deia pretendre, la regulació i la limitació d'oferta en un mercat gairebé saturat com a objectiu primordial. La Llei 2/99 no garanteix de manera eficaç la limitació del creixement turístic ni l'urbanístic ni la modernització del conjunt del sector. Les possibilitats que ofereix aquesta llei tenen una major perspectiva de mercat del que seria desitjable.

Es pot demostrar que aquesta llei té molt poca voluntat de frenar el creixement de l'oferta turística. Una vegada esgotades les possibilitats de créixer quant a oferta, hem de recordar que la gran sembra d'hotels es va produir als anys 60, llavors va arribar la massiva construcció d'apartaments durant els anys 80, i llavors calia inventar-se nous sistemes d'allotjament turístic. Els habitatges de vacances obren les portes al turisme de gran poder adquisitiu, però el problema està en tot allò que té massa dosi d'especulació, d'esforç d'infraestructures, de consum de territori, i que a més dóna poca rendibilitat econòmica i social al conjunt de la nostra població.

Aquesta nova modalitat d'allotjament turístic, que fuig dels sectors tradicionals, obre les portes a sectors no professionals, i es poden convertir en un greu problema de competència deslleial a la resta dels sectors, perquè la llei els afavoreix, fins al punt que no s'haurà de donar de baixa cap plaça vella o obsoleta per poder fer aquest tipus d'establiment. Els habitatges de vacances no compten plaça més que a partir dels tres habitatges junts en un nucli de població. Per tant, vulneren l'esperit de la Llei, i no sabem amb quina finalitat.

Per això el nostre grup parlamentari veu amb bons ulls aquest projecte de llei de modificació de la Llei general turística, ja que corregeix i dóna sentit a la pròpia llei quant a la contenció d'oferta turística. La supressió com a producte turístic dels habitatges de vacances està destinat a evitar la saturació del territori, i reconduir l'oferta cap a un equilibri que ara està en perill. S'ha de dir també que no estam parlant d'eliminació dels habitatges de vacances existents, sinó de frenar la construcció de noves places. Es tracta de reconduir i ajustar el creixement en una situació de risc de saturació. En aquesta comunitat nostra tots se'ns desborda al més petit descuit. Els drets adquirits pels propietaris o explotadors

d'habitatges d'aquest tipus resten ben intactes sempre que es compleixin els requisits i les obligacions establertes per les autoritzacions emeses per l'administració turística corresponent en el moment d'entrar en vigor aquesta llei.

L'esmena a la totalitat amb devolució al Govern que presenta el Partit Popular pretén consolidar un producte turístic que posa en perill la limitació al creixement de l'oferta turística que va propugnar el mateix Partit Popular a la passada legislatura, i que ara vol fer efectiva, no de paraula sinó amb fets, aquest govern actual. Per tant, el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista no donarà suport a aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Marí i Serra, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, crec que amb el debat que hem tingut abans entre el Sr. Conseller i el portaveu del Grup Popular ja ha quedat quasi tot dit. Per tant no faria falta entrar en gaire més detalls però, així i tot, i aprofitant que hem de prendre posició davant aquesta esmena a la totalitat, he de dir primer de tot que el Grup Parlamentari Socialista no donarà suport a aquesta esmena de devolució que presenta el Grup Parlamentari Popular a la reforma de la Llei turística pel que fa a habitatges turístics de vacances, i no li donarem suport perquè estam absolutament d'acord amb el que ha dit el Sr. Conseller de Turisme durant aquest debat i perquè el que pretén modificar aquesta llei és el mateix que ja demanàvem el Grup Socialista i altres grups quan es va aprovar la Llei general turística la legislatura passada.

Per tant, jo no sé per quin motiu s'estranya tant el Grup Parlamentari Popular quan el Govern del pacte de progrés vol dur a terme aquesta reforma, si com dic en el seu moment tots els grups que donen suport al Govern ja manifestaren la seva voluntat d'esmenar-la i canviar-ne alguns aspectes, entre ells els d'habitatges turístics.

Cal recordar que ja diguérem llavors que la regulació d'habitatges turístics unifamiliars com a modalitat turística podria significar un creixement turístic encobert, i diguérem també que era inacceptable que els habitatges turístics no computessin a efectes de creixement, tal com contemplava la mateixa llei, encara que una esmena d'última hora del Partit Popular ho volia evitar, però com hem comprovat això no va ser suficient.

També diguérem que aquesta modalitat turística, a part del creixement que suposaria significaria una pressió molt important sobre el territori, sobretot sobre les zones rurals, ja que la saturació de les zones costaneres, el POOT, les DOT i la mateixa llei general turística "limiten" el creixement de les actuals zones turístiques, i era previsible que la pressió anés cap a les zones interiors de les Illes, tal i com ha succeït. Crec

que les xifres que avui s'han donat aquí ho demostres i són xifres que fan esgarrifar i confirmen el que dèiem abans. Són xifres que ningú amb dos dits de seny pot ignorar el perill que suposen per a les zones rurals si aquestes comencen a omplir-se de petits hotelets aprofitant aquesta nova modalitat turística. Això al nostre entendre és molt greu, perquè significa més consum de territori, més consum d'aigua, més consum d'energia, més saturació de platges i més saturació de les carreteres i això, tot junt, suposa una pèrdua important de la qualitat de vida dels ciutadans de les Illes i dels que ens visiten.

Per tant, senyores i senyors diputats, des del Grup Parlamentari Socialista pensam que per tots aquests motius està més que justificat que el Govern de progrés vulgui acabar amb aquesta modalitat turística de cara al futur.

Per altra banda hem de dir que no és cert, com bé ha dit el Sr. Conseller, que es llevi cap dret als propietaris dels habitatges turístics existents ni als que han presentat la documentació correcta fins a la promulgació d'aquesta llei, ja que poden continuar arrendant els seus habitatges, com també ja s'ha dit aquí, mitjançant la Llei d'arrendaments urbans, la LAU.

Sí que és cert, però, que l'actual govern i els grups que li donen suport no volem un creixement turístic desmesurat, no volem més destrucció del territori, no volem un consum desequilibrat dels pocs recursos naturals que ens queden i, sobretot, no volem un tipus de turisme que consumeix molts d'aquests recursos, que empra poca mà d'obra i que, per tant, reparteix poc beneficis al conjunt de la societat, encara que el Partit Popular pensi el contrari. Per contra sí que volem un creixement equilibrat, sostenible i especialitzat, que creï llocs de feina i garanteixi el futur del sector i la qualitat de vida del conjunt dels ciutadans de les nostres illes, i al nostre entendre, senyores i senyors diputats, aquesta és la diferència entre les polítiques que desenvolupa el Govern de progrés i les que desenvolupaven els governs del Partit Popular, on l'únic que comptava era el creixement qualitatiu i no quantitatiu.

Per tant, Sr. González Ortea, no vegi pressions ni bruixes per part de ningú allà on no n'hi ha, ja que l'únic que hi ha és una forma diferent de governar i la voluntat de resoldre el perill que comporta la proliferació d'habitatges de vacances arreu del territori. Així i tot -i ja per acabar- dir que aquesta reforma és una decisió política d'aquest equip de govern i dels grups que li donen suport, i com a tal mereix tot el respecte, el mateix respecte que mereixia la decisió del Partit Popular en la seva majoria quan va decidir legalitzar els habitatges turístics al nostre territori.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Serra en nom del Grup Socialista. Vol utilitzar el torn de rèplica el Grup Popular? Sr. González Ortea, té la paraula per cinc minuts.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Lamento, señoras y señores diputados, la hora que es, pero muy brevemente.

Sr. Nadal, dice usted que se incentivan nuevas construcciones. Me atribuye usted o nos atribuye al gobierno anterior que incentivábamos con la legislación de viviendas vacacionales nuevas construcciones. Es todo lo contrario de lo que me dice el conseller. Pónganse ustedes de acuerdo, aunque ya veo que es difícil, porque lo más curioso y gracioso del caso es la honradez que ha tenido usted, y la del conseller de Turismo, todo hay que decirlo, de salir aquí a decir que no están de acuerdo con las enmiendas que ustedes han firmado, que han firmado el Sr. Andreu Crespí i Plaza, el Sr. Joan Bosco Gomila, el Sr. Miquel Ramon Juan i la Sra. Maria Antonia Munar i Riutort, y luego resulta que presentan estas enmiendas pero nadie está de acuerdo con ellas. Supongo que la culpa será del gobierno anterior del Partido Popular...

(Rialles)

...como casi todo, como casi todo en estos ya nueve meses, en este larguísimo embarazo que vamos teniendo con este gobierno. Casi todo es culpa de los antiguos gobiernos del Partido Popular, lo mismo da del año 91 que del año 98.

Razones, Sra. Vadell, le convencen... ¿Dónde está la Sra. Vadell? Le convencen a usted, ha empezado por decir, le convencen las razones del conseller. Yo le pregunto..., para mantener este proyecto de ley, yo le pregunto: ¿cuál de las dos que ha dado?, porque ha dado dos razones para mantener esto. La primera es que yo soy un discípulo, por lo visto aventajado, de Maquiavelo, y la segunda es que quiero pasar a la historia de la comunidad, o no sé si del país o de Europa, por el Decreto de viviendas vacacionales y la Ley general turística. ¿Cuál de esas dos razones le ha convencido a usted? La verdad es que la segunda es un insulto a la inteligencia y me ha parecido mal. No me lo he tomado a mal porque ¿para qué?

Mire, en el fondo estoy satisfecho con lo que han dicho todos los portavoces, estoy satisfecho porque realmente ustedes se han dado cuenta de que, esta ley, no hay por donde cogerla, y ustedes se han dado cuenta, además, que las enmiendas tampoco hay por donde cogerlas y, por consiguiente, ustedes vienen a las mías.

Yo lo dije ahí antes porque me preguntaron algunos medios de comunicación, antes de entrar aquí a discutir este tema, ya me preguntaron y les dije dos cosas: La primera que les dije es que ustedes iban a rechazar la enmienda a la totalidad, no podía ser de otra manera. Reconozcan que no hay por donde coger el Proyecto de ley, no puede ser de otra manera porque no pueden aceptar ustedes una victoria del Grupo Popular, lo entiendo. La segunda cuestión que les dije, y por eso estoy contento, es que yo esperaba que con nuestro concurso y con nuestro apoyo, que lo van a necesitar, porque se necesitan enmiendas transaccionales, en ponencia y en comisión entre todos podamos hacer una cosa razonable, que es lo importante y lo que están esperando los ciudadanos, y en ese sentido les

agradezco esa oferta y esa petición de consenso que hacen, y tengan ustedes la absoluta seguridad de que la tendrán, porque a pesar de que somos tan malos y tan maquiavélicos, la verdad es que procuramos trabajar de la mejor manera que podemos y sabemos para los ciudadanos de esta comunidad.

Nada más, muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments a un sector de la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea en nom del Grup Popular. Algú vol intervenir en torn de contrarèplica?

Procedirem a la votació.

Senyores i senyors diputats que voten a favor de l'esmena, es posin drets, per favor. Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra, es posin drets, per favor. Gràcies.

No hi ha abstencions.

Vots a favor, emesos a favor, 26; vots en contra, 30. En conseqüència queda rebutjada l'esmena de totalitat amb sol·licitud de devolució al Govern plantejada.

S'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma

